

Lectori Salutem

Tisztelet az Olvasónak!

Megindító kezet szorítani azokkal, akik itt, az Erdőmérnöki Karon sok évvel ezelőtt szereztek diplomát, akik életükkel az erdész szakma tökéletesen hiteles képviselői.

Megindító, mert ebben a kézfogásban az erdő szeretetének, a természet tiszteletének, a tudás és tapasztalat hagyományának időtlensége jelenik meg. Szabad áramlás ez, amelynek részévé váltunk, válunk itt.

Az Erdőmérnöki Kar emblémájában öt tölgylevél fűződik egybe. A tölgy egyszerre szimbóluma az időtálló értéknek, a védelmet adó, tiszteletet parancsoló szilárd erőnek, az élet körforgásának, annak a kapcsolatnak, ami az őselemeket egymáshoz forrasztja, s szimbóluma annak az eltéphetetlen kapocsnak, ami az erdészek generációit egymáshoz köti. Fontosnak tartjuk, hogy kapcsolatban maradjunk akkor is, ha messze sodor egymástól az élet, akkor is, ha már aktívan nem dolgozunk a hivatásunk területén, mert ami összeköt bennünket, az valami egészen finom, szellemi erő, ami a családban az együvé tartozás érzését kelti kortól függetlenül. Ez a családias érzés mindig is jelen volt az erdészek közösségében, s itt az Alma Materben.

Ahogy a családban a nagyszülők a letisztult életbölcsséget képviselik, hasonlóképpen öregdiákjaink jelentik számunkra a szakmai tudás és tapasztalat tisztaságát, oktatóink e tudás és a hagyományaink forrását, diákjaink pedig azt az érdeklődést, kíváncsiságot, elszántságot és jobbitó szándékot, ami a jövő pozitív alakításához nélkülözhetetlen.

Megindító kezet rázni Önökkel, arany-, gyémánt-, vas- és rubindiplomás erdészekkel. Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm, hogy vállalták az ezzel járó nehézségeket és megtiszteltek bennünket jelenlétükkel és emlékdiplomáik átvételével!

Sopron, 2014. szeptember

Prof. dr. Lakatos Ferenc
az Erdőmérnöki Kar dékánja

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Kóthy István (Érszöllős, 1919.) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Deák tér 11.

Oklevél száma: 236.

kelte: 1944. szeptember 29.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Még hallgató korában gyakornokként dolgozott az egyetem Erdőhasználati Tanszékén, majd diplomája megszerzése után egyetemi tanársegéddé nevezték ki. Itt dolgozott 1945. augusztus 4-ig, amikor feljelentették, így a rendőrség politikai osztálya (ÁVH) letartóztatta. A lefolytatott Népbírósági és NOT eljárások a hamis vád alól felmentették.

1946-ban, felmentését követően, előbb rövid időre a Balassagyarmati Erdőigazgatóságához, később a Zalaegerszegi Erdőigazgatóságához került. Itt a Tölöspusztai Fűrészüzem újraindítására és vezetésére kapott megbízást. 1947-től a zalaegerszegi Útfenntartó Vállalatnál építésvezetőként, 1951 januárjától a Zala Megyei Építőipari Vállalatnál műszaki vezetőként dolgozott.

1952. április 1-től 1953. május 1-ig a szombathelyi Dunántúli Fűrészipari Vállalatnál tevékenykedett, majd a 72. Építőipari Trösztnél folytatta szakmai munkáját. A Győri Útfenntartó Vállalatnál a szakaszmérnökség vezetője volt, majd az általa megszervezett és létrehozott soproni útépítő vállalkozásnál főmérnökként dolgozott 1958-ig, amikor 1956 okán le kellett mondania, egy meghurcolást elkerülendő.

1961-ig a soproni Földmérő Munkaközösség tagja volt, majd a Vas Megyei Tervezőiroda Általános Mérnöki Osztályát vezette. 1965-ben a Répcementi Vízgazdálkodási Társulat vezetője lett, 1971-től a Duna-Tisza közti Meliorációs Vállalat Tervező Irodáját vezette, nyugdíjkorhatárig.

Ezután, 1983-ig műszaki és gazdasági tanácsadóként, majd 1986-1989 között Bécsben egy tervező irodában dolgozott.

Szádeczky-Kardoss Béla (Szeged, 1922.) vasokleveles erdőmérnök

Címe: Jagdschloss Gasse 13/1/7. 1130 Wien

Oklevél száma: 253.

kelte: 1944. október 21.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

A szegedi Piarista Gimnáziumban jeles eredménnyel érettségizett. Egyetemi képzettségét 1944-ben szerezte meg.

Műszaki pályafutása:

- Magyarországon 1944 októberétől 1955 szeptemberéig:
 1. Légvédelmi építkezés Szőnyi Olajművek részére (Kovács patak).
 2. Hidak:
 - a. kábelhíd a lerobbantott Margit-híd pillérein,
 - b. gubacsi híd emelése és újjáépítése,
 - c. algyői Tisza-híd emelése és újjáépítése,
 - d. balsai Tisza-híd roncsemelése,
 - e. nyíregyházi vasbeton felüljáró kiegészítése,
 - f. szegedi Tisza-híd alapozása.
 3. Alagutak:
 - a. diósgyőri kábelalagutak,
 - b. budapesti metró (légnomással): Baross tér, Rákóczi út, Március 15-e tér, Deák tér, Kossuth tér állomásai.
 4. Egyéb építkezések:
 - a. Nyíregyházi Dohánygyár derítő,
 - b. Csepeli Szabadkikötő újjáépítése.
- 1955 októberétől 1957 októberéig: közúti-vasúti híd Helnanban, a Níluson (Egyiptom): hossza 900 m, szegecselt vasszerkezet (6600 t), 8 db süllyesztőszelekrény alapozás.
- Pályafutás Ausztriában, 1957 októberétől 1992 októberéig:
 1. Közlekedési építmények:
 - a. kéreg alatti alagutak: Margaretengürtel, Südtirolerplatz, Kliebergasse.
 - b. Wiener U-bahn, Linie I (Metro): Karlsplatz, Stephansplatz, Schwedenplatz, Nestroyplatz. Linie II (Metro): Karlsplatz, Schottentor. Linie III. (Metro): Lingenfeldgasse, Spitalan, Volkstheater, Neubaugasse. Linie IV. (Metro): Karlsplatz, Schwedenplatz, Spitalon.
 2. Alagút személyi közlekedésre, repülőtér, Schwechat.
 3. Vízérőmű: Dunai vízérőmű (Aschach), süllyesztőszelekrény alapozás légnomással.
 4. Hőerőművek:

- a. Bécs Simmering: 4 kazán, 2 kémény (200 m), füstmosó építmény, szivattyútelep és 2 alagút.
 - b. 2 Block kazán Donaustadt, szivattyútelep.
 - c. Gázturbina Leopoldau Wien
5. Hidak: Duna-hidak: Aschach, Grein, Melk, Speta híd Bécsben
 6. Újszerű mélyépítési technika: talajszilárdítás (fagyasztás $-183\text{ }^{\circ}\text{C}$) folyékony nitrogénnel a bécsi metrónál
 7. Alagútépítés Szádeczky-vastag módszerrel.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Békei Tibor (Baja, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 7633 Pécs, Lázár Vilmos u. 8.

Oklevél száma: 391.

kelte: 1949. február 14.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Elemi iskoláit és gimnáziumi tanulmányait Baján végezte. Sopronban 1943-ban iratkozott be a Műegyetem erdőmérnöki osztályára. Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949 márciusától erdészeti szolgálatot teljesített: kezdetben Baján, majd Ráckevén és Bédán dolgozott, ezt követően a szunyogszigeti vadbefogó építésében és üzemeltetésében vett részt. 1950-től az üzemegység vezetőjeként tevékenykedett.

1952 februárjától átképzős bányamérnökként az ózdi szénmedence bányáiban végzett felmérési és térképészeti munkálatokat. Ezt a munkásságát 1956 márciusában meg kellett szakítani egészségügyi okokból.

Ekkor került a Vízügyi Szolgálathoz, ahol kezdetben Baján, majd 1971-től Pécsen teljesített szolgálatot. Részt vett beruházási, felújítási, fenntartási munkálatokban. Részes volt dunai, tiszai, drávai árvízvédekezési munkáknak, de képzettségéből adódóan a hullámtéri véderdők és csatornamenti fásítások ügyeinek intézése is hatáskörébe tartozott.

Nyugállományba 1985-ben vonult, ettől kezdve 1998-ig a Baranya Megyei Trófeabíró Bizottság tagjaként tevékenykedett.

Végzett munkája elismeréseként megkapta a Munka Érdemrend ezüst fokozata, három ízben az Árvízvédelemért érem, a Nimród Vadászérem és a Vadászkamara Hubertus Kereszt kitüntetését.

dr. Csesznák Elemér (Sopron, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Bajcsy-Zsilinszky u. 3. II/5.

Oklevél száma: 392.

kelte: 1949. február 14.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg. Ezt követően a Kiskunhalasi Erdőgazdálkodás erdőművelési előadóként, majd üzemegység-vezetőként dolgozott. Később Kecskemétre neveztek ki az Erdőgazdasági Egyesülés műszaki osztályvezetőjének. Az Egyesületek megszűnése után a Földművelési Minisztériumba került, a Síkvidéki Erdők Igazgatóságának műszaki osztályára, előadói minőségbe. Itt tevékenykedett 1953-tól 1955-ig. Feladata volt a fahasználat, fakitermelés és faanyagmozgatás gépesítése. Saját kérésére visszatért a "tő melletti" munkához, és a Pilismaróti Erdészeti vezetője lett.

Családi okok miatt 1963-ban szülőhelyére, Sopronba költözött, ahol pályázat alapján az Erdészeti és Faipari Egyetem tanársegédje lett. Egy évig az Erdővédelemtani-, majd nyugdíjba vonulásáig az Erdőműveléstani Tanszéken dolgozott. Tudományos tevékenysége alapján neveztek ki egyetemi adjunktussá, docenssé, majd tanárrá, miután egyetemi doktori és a tudományok kandidátusa minősítést is megszerezte.

1989-ben nyugdíjba vonult. Ezt követően szakmai tevékenységet nem folytatott, mivel az erdőgazdálkodás megváltozott körülményei nem egyeztek szakmai felfogásával.

Mintegy félszáz cikke jelent meg, főleg kutatási eredményeiről. Tíz egyetemi jegyzet önálló- és társszerzője, valamint több könyv társszerzője is.

Hat éven át volt az Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese, tudományos bizottságának elnöke és az Egyetem Továbbképzési Osztályának vezetője. Tudományos téren tagja volt a MTA Erdőművelési-, majd a VEAB Erdészeti Bizottságának.

Több kitüntetés tulajdonosa.

dr. Danszky István (Tenkegörbed, 1927.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1028 Budapest, Petőfi u. 27.

Oklevél száma: 434.

kelte: 1949. szeptember 24.

Kiállította: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérőmérnöki Kar Erdőmérnöki Osztály

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-1950. között a Győri Erdőgazdasági NV. főelőadójaként tevékenykedett. 1950-től 1952-ig a Devecseri Állami Erdőgazdaság előadója, majd 1952-1953. között a Fejér Megyei Erdőgazdasági Egyesülés erdőművelési főelőadója volt. 1953-1954. között az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumának előadójaként majd csoportvezetőjeként dolgozott. 1954-től 1968-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóság erdőművelési osztályvezetője volt.

1967-ben megszerezte a "Mezőgazdasági Tudomány Kandidátusa" címet.

1968-1970. között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium erdőművelési csoportvezetőjeként, ezt követően pedig 1975-ig az Erdészeti Tudományos Intézet műszaki-gazdasági tanácsadójaként dolgozott. 1975-től 1990-ig az Országos Vetőmag és Szaporítóanyag Felügyelőség igazgatóhelyettese, a Mezőgazdasági Minősítő Intézet Kertészeti és Erdészeti Igazgatóságának igazgatója volt.

Szakirodalmi tevékenységéből kiemelendő:

1. Danszky István /szerk./ Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási, erdőtelepítési irányelvei és eljárásai.
2. Danszky István /szerk./ Erdőművelés I.-II.
3. Erdőfelújítási eljárás – komplex munkagépsorral, - tuskós, gyökeres vágásterületeken többrétegű lazításos-mélyművelés végrehajtására. Hét db szolgálati szabadalom.

Fentiek mai napig alapvető műveknek számítanak az erdészet területén.

OEE Erdőművelési Szakosztály tagja, elnöke, a MEDOSZ Erdészeti Bizottságának, az MTA Erdészeti Bizottságának tagja.

Több kitüntetés, többek között a "Munka Érdemrend Arany fokozata" tulajdonosa.

dr. Erdős László (Cserépváralja, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1121 Budapest, Szanatórium u. 3/b.

Oklevél száma: 382.

kelte: 1949. február 14.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-ben a Tőzegkitermelő Nemzeti Vállalatnál geodéziai munkákat végzett. 1950-1960. között a MÁV Pályaépítő Üzemi Vállalatnál kitzűző mérnök, építésvezető helyettes, a MÁV Fatelítő Vállalat főelőadója, a Dombóvári Telítő Üzemben üzemi főmérnök.

1961-től az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőhasználati Osztályán főelőadó, felügyeleti munkát végzett, a Műszaki Fejlesztési Osztállyal együttműködve részt vett a fakitermelési munkák műszaki fejlesztésében. A MEDOSZ-szal és az ERTI-vel együttműködve megindították az Országos Fakitermelő Versenyek rendezését. 1967-ben az OEF megszűnésével a Közép-magyarországi Erdészeti és Faipari Egyesülésnél – a hazai keménylombos fafajok – piaci, kereskedelmi és kooperációs munkáival foglalkozott. Megindul akácból a szerszámkamrák, ragasztott tartók, gőzölt akác bútorelemek kísérleti, majd üzemi gyártása.

1970-től az Állami Gazdaságok Központjában az erdő- és vadgazdálkodási ágazat vezetőjeként tevékenykedett. Folytatta a mezőgazdasági cellulóznyszer telepítések irányítását, a fakitermelésekhez Kanadából harvestereket importáltak. Külföldi példák nyomán az ipari erdőkben kialakult a folyamat-gépesítés. A vadgazdálkodás területén a szárnyasvad tenyésztételepek felújításával, fejlesztésével, az élővad-export növelésével, a vadászati kultúra fejlesztésével (szakmai kiadványok, véreb-vezető, vadászskürtös tanfolyamok), a hivatásos vadászok továbbképzésével foglalkozott.

1982-ben műszaki doktori címet szerzett.

1985-ben vonult nyugdíjba, ezt követően 1993-ig, az állami gazdaságok megszűnéséig munkaterületén tovább működött.

Az OEE elnökségének és az „ERDŐ” szerkesztő Bizottságának több ciklusban volt tagja. 1990-1998. között ellátta a Magyar Nyárfabizottság elnöki tisztét. 1996-ban Magyarország rendezte a Nemzetközi Nyárfabizottság négyévenként esedékes ülését.

Hazai szaklapokban folyamatosan, esetenként külföldi lapokban publikált a faültetvények témáiról. Közreműködött több szakkönyv és kiadvány szerkesztői és társszerzői munkáiban. Nyugdíjas éveiben a saját akác ültetvényével foglalkozik, ennek agrár- és erdőszettpolitikai szerepéről publikál.

Több kitüntetés birtokosa, köztük Munkaérdemrend ezüst fokozata, Kaán Károly Emlékérem, Nimród Vadászérem, a „Mezőgazdaság Fejlesztéséért” elismerés.

Fuják József (Székesfehérvár, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Jutasi u. 23. II/1.

Oklevél száma: 410.

kelte: 1949. április 9.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-1954. között az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál építésvezetőként vett részt erdei utak, vasutak, iparvágány hálózat építésében.

1954-ben több ok miatt pályát váltott, banktisztviselő lett. Munkahelyei: Mezőgazdasági és Szövetkezeti Bank, Magyar Beruházási Bank, Állami Fejlesztési Bank. A szervezet korszerűsödésével beosztása is változott - revizor, csoportvezető, osztályvezető, fiókvezető helyettes, igazgató helyettes, majd 17 éven át első számú vezető, megyei igazgató, illetve területi igazgató volt.

Részt vett több nyugat-dunántúli beruházásban, többek között az Egyetemi Könyvtár létrehozásában is. Nyugdíjasként munkaviszonyt már nem létesített.

Több írása jelent meg az Erdő illetve Erdészeti lapok c. folyóiratban, az Erdészettörténeti Szakosztály 1997-ben illetve 2000-ben meghirdetett pályázatára díjnyertes dolgozatot készített.

Elnöke volt a Finn-Magyar Egyesületnek. 1949-től tagja az Erdészeti Egyesületnek, részt vett az Erdészettörténeti Szakosztály munkájában.

Több kitüntetés tulajdonosa, melyből a Munka Érdemrend ezüst fokozata emelendő ki. Veszprém városa a közösség érdekében végzett tevékenysége elismeréseként részére 2007-ben a Gizella-díjat adományozta.

Gádoros László (Bánhida, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Ságváry Endre u.7/B. II. lph. 1/3.

Oklevél száma: 387.

kelte: 1949. február 14.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1945-től a Tatabányai Szénbányák Fatelepén szolgált, mint gyakornok, később a Petőfibánya N.V. kötelékében fatelepi üzemvezető helyettesként majd üzemvezetőként szolgált.

1950-től a Tatabányai Cement- és Mészművek Vállalat kőbányájában üzemvezetőként dolgozott, 1952-től vállalati energetikus, majd 1963-tól a Cementgyár üzemvezetője volt.

1965-67 között a Műszaki Egyetem levelező tagozatán vegyipari gazdasági mérnök képzést szerzett.

1975-ben kinevezték a Cement- és Mészművek Vállalat Üzemgazdasági Osztály vezetőjének, később - 1983-tól - a vállalat igazgató-gazdasági helyettesi teendőit látta el.

1984-ben nyugállományba vonult.

1956-tól 1983-ig TIT tag, az 1960-as évektől tagja a Szilikátipari Tudományos Egyesületnek, 1983-ig a helyi csoport titkára.

35 éves aktív munkássága alatt több kitüntetést kapott.

dr. Gencsi László (Hajdúböszörmény, 1924.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Faller Jenő u. 2.

Oklevél száma: 420.

kelte: 1949. július 16.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

Aktív szolgálati idejét 1989-ig az Erdőmérnöki Kar Növényteni Tanszékén töltötte, először mint demonstrátor, tanársegéd és adjunktus, majd 1965-ben - kandidátusi védése után - docens, tanszékvezető docens, végül tanszékvezető egyetemi tanár.

Munkáját Fehér Dániel professzor úrnál kezdte, aki korán oktatói feladattal bízta meg. Hosszú tanszéki működése alatt aktívan részt vett a tanszéken valamennyi elméleti és gyakorlati oktatói anyagának a művelésében és részben kialakításában. Végül az anatómia és az élettan területére szakosodott.

A jegyzetek és gyakorlati útmutatók írását igen korán megkezdte, tankönyvet is módjában volt megjelentetni. Sokat fáradozott a tanszéki gyakorlati eszközök kialakításán és a termőhelyismerettannal közös gyakorlatok megszervezésén. Ebből adódóan került sor arra is, hogy néhány évig a Termőhelyismerettani Tanszéket is vezette.

Hasonlóképpen a Botanikus Kert felső részének a megszerzésén, a kezelő- és üvegházainak felépítésén is sokat fáradozott.

Kutatási és szakirodalmi tevékenysége az anatómia és a fiziológia kérdéseivel foglalkozott - köztük kiemelkedően az erdeifenyő törzs- és koronafejlődésével, utóbbi asszimilációs és légzési tevékenységével. Ezeket publikációk mellett hazai és külföldi rendezvényeken is ismertette. Az egyetem tudományos közleményeit hosszú ideig szerkesztette. Nyugdíjasként még egy ideig oktatott, és Vancsura Rudolfal a Dendrológia c. könyvet fejezte be, amely már második kiadásban is megjelent.

Számos kitüntetésben volt része, melyek közül a Munka Érdemrend bronz fokozata emelendő ki. Nyugdíjas korában tiszteletbeli doktorrá (Doktor Honoris Causa) avatták, majd 80 éves korában Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesült.

Gombossy Béla (Budapest, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 115 Dover Road, Durham NH 03824 USA

Oklevél száma: 395.

kelte: 1949. február 14.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

1948. október 1-től, mint az Erdészeti Kutató Intézet kutatója, Dr. Fehér Dániel tanszékén dolgozott.

1949-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét.

1950 tavaszán tiltott határátlépés miatt 2 év 8 hónapi börtönre ítélték.

1952-es szabadulása után először technikusként, majd erdőmérnökként helyezkedett el a Budapesti Agrotervnél. Rizsföldeket tervezett az Alföldön, és erdősávokat ültetett az állami gazdaságoknak.

1956-ban elhagyta az országot és az USA-ba költözött. 12 évig Iowa államban, később egy magán mérnöki hivatalban dolgozott, mint hídtervező mérnök.

1968-ban az amerikai államhoz került, mint mérnök. Húsz évig dolgozott az Air Forcenak.

Mint kiváló mérnök, az Air Forcenál három ízben részesült kitüntetésben. (Superior Performance Award.)

1987-ben nyugállományba került.

dr. Láng Elemér (Görcsöny, 1924.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bűrök u. 16.

Oklevél száma: 439.

kelte: 1949. szeptember 24.

Kiállította: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérőmérnöki Kar Erdőmérnöki Osztály

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg.

1949-1950. között: az Adamovich tanszéken tanársegéd;

1950-1957. között: MÁV-nál hidász főmérnök Szombathelyen;

1957-1967. között: Erdőtervnél irányító tervező Budapesten;

1967-1968. között: Zala Megyei Útépítő Vállalatnál főmérnök Zalaegerszegen;

1968-1970. között: ÉVM Tervező Vállalatnál irányító tervező Győrben;

1970-1974. között: ÉVM Mélyépítési Tervező Vállalatnál irányító tervező Budapesten;

1974-1986. között: ALUTERV-nél irányító tervező Budapesten. Külföldi munkákban is részt vett: Jugoszlávia, NDK, Ghana, Görögország.

1986-ban nyugállományba vonul. Nyugdíjasként, 1994-ig a VIBEG-nél közműtervező Budapesten.

1994-2010. között: Tura Mérnök Kft-nél vezető tervező Budapesten.

1969-ben szakmérnöki oklevelet szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen, utépítés és közúti forgalomtechnika területen. Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik, melyet 1980-ban szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen, Sopronban. Német és angol középfokú nyelvvizsgával rendelkezik.

Tudományos munkásságát egy önálló könyv, tizenkét szakkikk és tanulmány, négy mintaterv jelzi.

Örökös tagja a Magyar Autóklubnak és Magyar Mérnöki Kamarának.

Munkásságát Árvízvédelmi Emlékéremmel (Magyar Népköztársaság Minisztertanács), Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és Bronz Vadászjelvénnel (Erdészeti Főigazgatóság) valamint Csányi László díjjal (Magyar Mérnöki Kamara) ismerték el.

dr. Schmidt Ernő (Feketeerdő, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Kárpáti Kelemen u 21.

Oklevél száma: 428.

kelte: 1949. július 16.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét - kitűnő minősítéssel - 1949-ben szerezte meg, majd az Erdei Melléktermékeket Értékesítő Vállalatnál kezdte meg munkáját. Megismerkedett az erdőmérnöki szakmától kissé távol eső fakémiával, és ez a szakmai irányultság később egész pályafutását elkísérte.

1950-től a Novai Kísérleti Falepárló Üzem vezetője lett. E munkaköre mellé a Zalaegerszegi Gyantapárló Üzem építésére és üzemeltetésére is megbízást kapott.

1952-ben a nógrádi Tolmácsra helyezték egy felépítendő falepárló üzem vezetőjének, ahol az üzem létesítése - tervezése, építése - után a termelést irányította.

1957-ben Szombathelyre, a Nyugat-Magyarországi Fűrészekhez került, ahol az első forgácslap üzem vezetésére kapott megbízást. Később a vállalat főtechnológusa, majd főmérnöke lett.

1974-ben az akkor alapított FALCO Fakombinát vezérigazgatójának nevezték ki.

A 32 éves szombathelyi szolgálati idejében aktív résztvevője volt három forgácslapüzem, az első faforgácslap felületkezelő üzem és az Európában is újat jelentő cementforgácslapgyár építésének.

1989-ben vonult nyugdíjba.

Szeberényi István (Steven S. Alexander) (Budapest, 1925.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 6614 Parson Brown Drive Orlando FL 32819 USA

Oklevél száma: 384.

kelte: 1949. február 14.

Kiállította: Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem
Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Kar

Erdőmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg, ezt követően a Soproni Erdészeti Kutató Intézetben dolgozott.

1951-1956 között a Budapesti Mélyépítő Vállaltnál építésvezető lett. Részt vett a Mátravidéki Erőmű kötélpályájának alapozásánál, vasúti vágány- és vagonbuktató építésénél. Főépítésvezetőként dolgozott a gyöngyöSOROSZI gátépítésnél és a rudabányai ércdúsító ipartelep építésénél.

1956-ban a budapesti Mélyépterv tervező mérnökeként a mohácsi vízműtárgy kivitelezésén dolgozott.

1956-1984 között az Egyesült Államokban különböző tervező vállalatoknál tevékenykedett, mint tervező főmérnök és társtulajdonos. Kentucky államban önálló irodát nyitott.

1962-ben amerikai állampolgár lett, és ez alkalommal vezeték- és keresztnévét is felcserélte Steven Szeberényi Alexanderre.

Mint erdőmérnök az USA-ban nem dolgozott, átképezte magát általános mérnöki pályára. A törvények által előírt vizsgák után önállóan dolgozott.

1964-től 1985-ig tagja az American Society of Civil Engineers-nek. 1972-1984. között tagja volt az American Water Works Association szervezetnek.

1984-ben Florida államba költözött, ahol főmérökként dolgozott egy tervező vállalatnál.

1988-ban nyugállományba vonult.

1987-ben tagja lett az Amerikai Arbitration Association kivitelezési vitákat bíráló osztályának, és ezen a vonalon vitás kivitelezési ügyek eldöntésével foglalkozott 2001-ig.

Ván László (Kiskunhalas, 1923.) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 6400 Kiskunhalas, Pipacs u. 5.

Oklevél száma: 447.

kelte: 1949. október 27.

Kiállította: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérőmérnöki Kar Erdőmérnöki Osztály

Egyetemi tanulmányainak befejezése után a Kiskunhalasi Erdőgazdálkodásnál, majd a Délkunsági, illetve Kiskunsági Erdőgazdálkodásnál dolgozott, három esztendő kivételével. Ezt, az 1951-1954 közötti három esztendőt egészségi okok miatt - gyenge tüdejére tekintettel - Zalában a Lenti illetve a Zalaegerszegi Erdőgazdálkodás Novai üzemegységében töltötte. 1956-ig üzemvezetői, ezután pedig erdőművelési osztályvezetői beosztásban dolgozott. Szakmai érdeklődése az erdőművelésre irányult. Erdőtelepítéssel és felújítással, valamint az ezekhez tartozó munkákkal foglalkozott. Szolgálati ideje alatt a Duna-Tisza-közének Bács-Kiskun megyei részén - a telepítések folytán - az erdősültség háromszorosára emelkedett, és elérte az országos átlagot.

Nyugdíjasként aktívan vett részt a Kecskeméti Arborétum létrehozásában.

A Bedő Albert emlékérem (1972), Eötvös Lóránt díj (1976), Josef Lenné aranymedál (Basel, 1988., Goethe Alapítvány) tulajdonosa.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

András József (Drávagárdony, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Vak Bottyán u. 2/b.

Oklevél száma: 57-1954/55.

kelte: 1954. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954 decemberében szerezte meg. Diplomatervével Akadémiai díjat nyert (III. fokozat), és maradhatott volna az Egyetemen tanársegédnek, de sikeres pályázat után a Lábodi Erdészethez került erdészetvezető-helyettesnek, 1955. január 1-jén. Inen helyezték át 1956. október 15-én a Középrigóci Erdészethez, ahol a forradalom alatt is dolgozott. Közben Lábodon volt főnökét leváltották, és távollétében megválasztották erdészetvezetőnek. 23 évet töltött Lábodon. Teljes generációváltást kellett levezényelnie, mivel odakerülésekor a legfiatalabb volt. 1957-ben felkínálták a Budakeszi Erdészetet, de nem hagyta cserben azokat az embereket, akik '56-ban kiálltak mellette. 1962-ben a tanzániai lehetőséget is hasonló okból utasította el.

Az MTK Sportkör utánpótlás sportvezetőnek hívta. 1969-ben elvégezte a Testnevelési Főiskolán a középfokú edzői szakot, de szakmáját nem adta fel.

1978-ban Zselicbe, a Kardosfai Erdészethez helyezték át, ahol mint erdészetvezető dolgozott. Nemcsak új erdők, de új generációk is felnőttek a keze alatt, amire nagyon büszke. Nagy tervekkel látott munkához, de betegsége közbeszólt, így 3 éves tevékenysége maradandó nyomot nem hagyott. Névjegyét talán annyiban hagyta a tájon, hogy sok-sok támadás ellenére visszatelepített a muflont, mely sokak szerint tájidegen faj, de az irodalom szerint 1940-ig szép állománya volt Bárdibükk környékén. Véleménye szerint színesíti a vadászati palettát és kibővíti a szezont.

1953-1954. között írt tanulmányt Készletgondozó erdőgazdálkodás címmel.

B. Kiss Mihály (Izsák, 1927.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 6000 Kecskemét, Hitel u. 5.

Oklevél száma: 21-1954/55.

kelte: 1954. december 7.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az erdőmérnöki oklevelet 1954 decemberében szerezte meg. 1955-től a Bódvavölgyi Erdőgazdaság Mérai erdészetéhez helyezték erdészetvezető-helyettes beosztásba.

1955. március 15-től június 15-ig tartalékos tiszti tanfolyamon vett részt Cegléden.

With Lajos bácsi szeptember elején a magtermő faállomány törzskönyvezése miatt lent járt az Erdészetnél, és közölte: „Magyar Pali könyvet ír, és keres valakit, aki a segítségére lenne.”. Így került az ERTI Somogyi Kísérleti Állomásra 1955. október 11-én. A felvételnél közölték, hogy fél évig maradhat a központban. 1956-tól az Erdészeti Tudományos Intézet kinevezte a Kerekegyházi Állomásra állomásvezetőnek. Az ERTI úgy gondolta, hogy a Kísérleti Erdészet tartozzon az ő irányítása alá, de az Erdőgazdaság legyen a költségviselő. Természetesen ez így nem működhetett.

A forradalom ideje alatt és után fellendült az ingatlanforgalom. 1957. március 1-jén saját kérésére az ERTI felmentette állásából, és ugyanezzel a nappal átment a Bács-Kiskun megyei Földmérő Közösségbe mérnöktagnak. Az időpont nagyon kedvező volt a váltásra, mert elkezdődött a nagyüzemi és a magáningatlanok forgalmazása. Az ÁFTH elnöke visszavonatta a munkaközösség működési engedélyét, így került 1961. október 1-jétől a helvéciai Állami Gazdasághoz. 1964. május végén a Gazdaság megkapta az ültetvény telepítés letiltását, ezért munkaköre megszűnt. 1964. június 7-én került a Földgép Vállalathoz MEO vezetőnek. Elsődleges feladat volt a vállalat által végzett földmunkák minőségellenőrzése. 1965-ben elvégzett egy radiológiai tanfolyamot, utána a VATUKI-tól vásárolt közel felszíni radioizotópos talajtömörtség mérő készülékkel a földművek tömörség ellenőrzését végezte. 1967-től Földgép Általános Mélyépítő Vállalat lett a régi vállalat neve. Ettől kezdve friss és megszilárdult beton vizsgálatokat is végeztek.

1987. október 3-án nyugdíjas lett, de november 1-től betontechnológusként még dolgozott a vállalatnál december 3-ig

Benedek András (Gyergyóalfalu, 1925.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3531 Miskolc, Kőporos u. 92/a.

Oklevél száma: 33-1954/55.

kelte: 1954. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954 decemberében szerezte meg, ezután a Miskolci Erdőgazdaság központjába, a szini erdészethez került. 1960-ig szakelőadóként dolgozott, majd 1971-ig mint erdészetvezető tevékenykedett. Később a fafeldolgozási osztály vezetésével, majd a kereskedelmi osztály vezetésével bízták meg. Ezen a területen 28 évet dolgozott, majd politikai nyomás miatt más munkaterületre kényszerült.

Így került a Bodvaszilasi Tsz-hez, ahol nyugállományba vonulásáig dolgozott, de utána még hosszú ideig irányította a tsz erdészeti ágazatának munkáját.

Az erdészeti területen dolgozva négy miniszteri kitüntetést, és több mint 15 vállalati elismerést kapott pályája során.

1995. január 1-jével az Igazságügyi Minisztérium megbízása alapján Erdőgazdálkodás és Faipari tevékenységre kapott jogosítványt, és igazságügyi szakértőként jelenleg is bíróságok és rendőrségek részére dolgozik.

Béday Ferenc (Szombathely, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8617 Kőröshegy, Petőfi S. u. 102.

Oklevél száma: 64-1954/55.

kelte: 1954. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954 decemberében szerezte meg. Végzését követően az Észak-Somogyi Erdőgazdaság központjában (Zamárdi) dolgozott műszaki csoportvezetőként 1972-ig. 1972-1982. között a Balatoni Vízügynél szintén műszaki csoportvezetői beosztásban tevékenykedett. 1982-ben nyugállományba vonult.

Szakmai munkáját miniszteri Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismertéke el.

Dr. h.c. Dr. Bondor Antal (Kiskunfélegyháza, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök, professor emeritus

Címe: 8314 Vonyarcvashegy, Kossuth Lajos u. 32.

Oklevél száma: 45-1954/55.

kelte: 1954. december 10.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954 decemberében szerezte meg. 1955-1965. között a Dél-zalai Állami Erdőgazdaságnál (Nagykanizsa) műszaki vezetőként, erdészeti vezetőként, termelési osztályvezetőként és erdőművelési csoportvezetőként dolgozott. 1965-től 1972-ig főelőadó az Országos Erdészeti Főigazgatóságon, Budapesten. 1972-1975. között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium (Budapest) Fagazdaság-fejlesztési Osztály osztályvezetőjeként tevékenykedett, 1975-től a Fagazdasági Vállalatok Országos Központjánál műszaki igazgató. 1979-1982. között a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Erdészeti Főosztályának

vezetője. 1983-tól 1987-ig az Erdészeti Tudományos Intézet főigazgató-helyettese, 1987-1994. között főigazgatója. 1993-2009. között a Kiskunsági Erdészeti és Faipari Zrt. (Kecskemét) igazgatóságának elnöke.

Eközben 1991-től a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán az Erdőművelési Tanszék tanszékvezető egyetemi tanára 1995-ig, majd egyetemi tanár 1995-től 2002-ig. Professor emeritusi címet kapott 2003-ban.

Egyetemi doktori és akadémiai kandidátusi fokozattal rendelkezik. Tudományos munkásságát 5 önálló könyv, 15 könyvrészlet, 3 egyetemi jegyzet, 80 tanulmány és cikk jelzi.

1972-1994. között az MTA Erdészeti Bizottság tagja, közben 12 éven át titkára. Az Országos Erdészeti Egyesület Díjbizottságának 16 éven át elnöke, valamint az Alföldi Erdőkért Egyesület elnöke.

Munkásságát többek között Bedő Albert Emlékéremmel, Ember az Erdőért Emlékéremmel, Pro Silva Hungariae (A magyar erdőkért) Emlékéremmel, az Alföldi Erdőkért Emlékéremmel, a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével ismerték el. A Nyugat-magyarországi egyetem díszdoktora (Dr. honoris causa), az Országos Erdészeti Egyesület örökös tagja.

† **Borsodi Imre** (Sopron, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Erdész u. 7.

Oklevél száma: 44-1954/55.

kelte: 1954. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1954-ben szerezte meg erdőmérnöki diplomáját, ami után a Zirci Állami Erdőgazdaság Zirci Erdészetéhez került fahasználati műszaki vezető beosztásba 1955. január 5-én. 1957. február 1-jén a Balaton-felvidéki Állami Erdőgazdaság Zirci Erdészetének vezetőjévé nevezték ki. 1966. április 1-jével áthelyezéssel a Nyírségi Állami Erdőgazdasághoz került, ahol főmérnökként dolgozott.

1967-ben a Honvédségi Erdőgazdaságok kialakításakor felkérésre 1967. szeptember 1-jétől a Honvédelmi Minisztérium Veszprémi Erdőgazdaság igazgatója kinevezést kapta. Ebben a beosztásban 24 évig tevékenykedett, így innen vonult nyugállományba.

Két tanulmánya jelent meg Az Erdő című újságban.

Közéleti tevékenysége során Veszprém város Tanácsának 1974-1982. között tagja, és a Hazafias Népfront megyei vezetőségének tagja 1972-1982. között. Az Országos Erdészeti Egyesület tagja 1977-től 1985-ig.

Munkássága során többek közt Kiváló Dolgozó, a Munka Érdemrend arany és bronz fokozata, a Haza Szolgálatáért, Veszprém Megyéért, Kiváló Munkáért, Április 4 Érdemrend kitüntetéseként vett át.

2014 áprilisában elhunyt.

Czebei Sándor (Nagykorpád, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8390 Keszthely, Honvéd u. 4/e.

Oklevél száma: 68-1954/55.

kelte: 1954. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg. A végzést követően a Marcali Állami Erdőgazdaság Szőcsénypusztai Erdészeténél helyezkedett el, mint műszaki vezető 1955. január 1-jétől június 17-ig. Ezután az Észak-somogyi Állami Erdőgazdaság Szántódi Erdészeténél lett műszaki vezető 1955-1958. között, majd a központban 1966-ig erdőművelési előadóként dolgozott. 1968-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőgazdálkodási Főosztályán főelőadóként tevékenykedett. Ezt követően a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Vállalatfelügyeleti Főosztályán főelőadóként, csoportvezetőként és osztályvezetőként dolgozott. Az 1975-ben alakult Fagazdasági Vállalatok Országos Központjában kereskedelmi osztályvezető volt 1977-ig. 1978-1992. között a Balaton-felvidéki EFAG igazgatója majd vezérigazgatója volt. 1993-tól nyugdíjas.

1963-1965. között mezőgazdasági szakmérnöki oklevelet szerzett.

Szakmai cikkei jelentek meg Az Erdő c. újságban.

Az Országos Erdészeti Egyesület elnökségi tagja 1977-1985. között, az OEE Budapesti helyi Csoport titkára 1974-1978. között. 1982-től 1988-ig a Magyar Gazdasági (Kereskedelmi) Kamara Fagazdasági Tagozatának elnöke és a Kamara elnökségi tagja volt. Az 1988-ban megalakult Fagazdasági Országos Szakmai Szövetség elnöke, alelnöke 2000-ig, elnökségi tagja 2004-ig. Az OEE Szeniorok Tanácsának tagja 2008. óta.

Munkássága során Kiváló Dolgozó, Munkaérdemrend bronz, ezüst és arany fokozatait kapta. Szakmai munkájának elismerését jelzik: Ujhelyi Imre Emlékérem (1982.), Eötvös Lóránd-díj (1989.), Pro Silva Hungariae díj (2007.), Életfa Emlékplakett ezüst fokozat (2012.).

Dallos Péter (Kecskemét, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8095 Pákozd, Honvéd u. 3.

Oklevél száma: 34-1954/55.

kelte: 1954. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Diplomáját 1954-ben szerezte meg, majd 1955 januárjától a Vértesi Erdőgazdaság Császári Erdészeténél, majd egy év múlva a Tatai Erdészetnél helyezkedett el, mint erdészetvezető. 1969-ben a Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdaság Soponyai Erdészetét vezette, majd az erdőgazdaság központjába került osztályvezetői beosztásba, 1999-ig, nyugállományba vonulásáig.

A Vértesben és a Gerecsében szép, de nehéz erdőművelési feladatokat hajtott végre. A Mezőföldi Erdő- és Vadgazdaságnál a fő feladata a vadászati ágazat eredményes végzése mellett az erdő- és vadgazdálkodás értékeinek összehangolása volt. Rendszeresen részt vett az üzemi vadászatokon, a vadkárelhárítás érdekében. Német nyelvtudása révén külföldieknek rendezett vadászatokon vett részt, ami a hasznos kapcsolatteremtést segítette. Ezt ma is folytatja.

Több mint 20 évig tagja volt a Kék Vércse Vadásztársaságnak vadászmesteri és elnöki tisztségek végzésével.

Vadászszenvedélye megmaradt, ennek nyugdíjas éveiben is hódol.

Deák István (Felsőegerszeg, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7090 Tamási, Miklósvár u. 32.

Oklevél száma: 13-1954/55.

kelte: 1954. december 7.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1954-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét, majd munkáját a Tamási Állami Erdőgazdaságnál, majd névváltás után a Tolna megyei Állami Erdőgazdaságnál, illetve Gyulaji Állami Erdő és Vadgazdaságnál végezte. 1955-1957. között a Pári Erdészetnél dolgozott, mint erdészetvezető helyettes. 1957-1970. között az Erdőgazdaság központjában tevékenykedett, mint erdőművelési előadó, majd mint csoportvezető. 1970-1985. között igazgatóhelyettes főmérnök, majd 1985-1992. között igazgató volt.

Munkáját több ízben Kiváló Dolgozó Kitüntetéssel, Munka Érdemrend ezüst fokozattal,

Újhelyi Imre, Ember az Erdőért és Bedő Albert Emlékéremmel, Magyar Köztársasági Érdemrend Kis Keresztjével, továbbá Magyar Vadászatért Érdeméremmel és Életfa Ezüst fokozata adományozásával ismerték el.

Szabadidejében szívesen barkácsol, vadászik.

Dessewffy Imre (Budapest, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1124 Budapest, Bürök u. 18.2/2.

Oklevél száma: 41-1954/55.

kelte: 1954. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd 1958-ig a Budapesti Fűrészeknél helyezkedett el mint üzemmérnök, üzemvezető-helyettes, műszaki osztályvezető. 1958-1967. között az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda tervezőmérnöke, később faipari szakosztályvezetője volt. 1967-től 1986-ig a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumnál helyezkedett el, ahol mint osztályvezető, műszaki-gazdasági tanácsadó és minisztériumi tanácsos dolgozott. Ezt követően a Faipari Kutató Intézetnél volt igazgató 1991-ig. 1996-1997. között külön szerződés alapján a Faipari Kutató Intézet ügyvezető igazgatója volt.

Szakirodalmi tevékenységét több publikáció jelzi: mintegy 35 szacikk, tanulmány, kézirat, könyv elkészítésében vett részt önállóan illetve társszerzőként. A legjelentősebb az 1982-ben kiadott, nívódíjjal kitüntetett Technológia I. c. fűrészipari tankönyv.

Címzetes egyetemi docensként előadásokat tartott az Erdészeti és Faipari Egyetemen és az ott szervezett továbbképző tanfolyamokon, közreműködött az Állami Vizsgáztató Bizottságok munkájában. Egyik kezdeményezője volt a fűrész-lemez-ipari középfokú (technikus) oktatás megszervezésének.

Tagja volt a Faipari Tudományos Egyesületnek valamint az Országos Erdészeti Egyesületnek is.

Szakmai munkájának elismerését több kitüntetés is jelzi. legjelentősebb az 1977-ben elnyert Faipar Fejlesztéséért Emlékérem, a nyugdíjba vonuláskor kapott Magyar Köztársaság Csillagrend, az 1194. évi MTESZ Emlékérem, valamint a 2002-ben elnyert Pro Universitate Soproniensi kitüntetés.

Edőcs Lajos (Kisgörbő, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9545 Jánosháza, Berzsenyi u. 62.

Oklevél száma: 6-1954/55.

kelte: 1954. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Az Egyetemet 1954-ben végezte el, és szerezte meg erdőmérnöki oklevelét. Munkáját 1955-ben a Ceglédi Erdészethél kezdte, ahol másfél évig erdőművelési szakelőadó volt. 1956-ban áthelyezték a Jánosházi Erdészethez, ahol 1958-ig fahasználati szakelőadóként dolgozott. 1958-1962. között az Erdőgazdaság szakfelügyelői munkáját látta el, majd a Jánosházi Erdészet vezetője lett 1980-ig. 1980-tól egy nagy átszervezés kapcsán fél évig erdőművelési műszaki vezető volt, majd újabb átszervezéssel erdészeti főmérnökségek alakultak, amikor tervezésvezető státuszban dolgozott 1990-ig.

Innen vonult nyugállományba.

Fuchs György (Győr, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Zanati u. 28/b.

Oklevél száma: 77-1954/55.

kelte: 1954. december 14.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg Sopronban. 1955-1958. között a Cserhádi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott Balassagyarmaton. 1959-től 1963-ig a Wilhelm Pieck Vagon- és Gépgyárnál volt alkalmazásban Győrben. 1964-ben a Nyugat-magyarországi Fűrészeknél, a későbbi FALCO Rt-nél helyezkedett el Szombathelyen, ahol 1992-ig dolgozott.

Gyenizse Antal (Rétság, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3060 Pásztó, Ibolya u. 6.

Oklevél száma: 15-1954/55.

kelte: 1954. december 7.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg. 1955. január 1-jétől a Pásztói és a Nagybátonyi Erdészethél irányította az erdőművelési munkákat 1974-ig. 1974-től erdőfelügyelőként dolgozott az Egri Erdőfelügyelőségél 1993-ig.

Nyugdíjas évei első időszakában magán erdőgazdálkodóknak adott szakmai tanácsot.

Munkájának elismeréseként többször részesült Kiváló Dolgozó kitüntetésben.

Juhász Tibor (Gyöngyös, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 34 Cleghorn Ave Launceston 7250 Tas Australia

Oklevél száma: 19-1954/55.

kelte: 1954. december 7.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben kapta meg. Ezután a Faipari Kutató Intézet pesterzsébeti kísérleti üzemében kapott elhelyezést kutató mérnökként. Ott a forgácslemez gyártás technológiájának javításával foglalkozott. 1956-ban Olaszországba került, ahonnan 1957 áprilisában Ausztrália főszigettől délre fekvő Tasmania államba vándorolt ki. 1957. júniusban felvették a taszániái állami erdőszethez, ahol néhány hónap múlva – az angol nyelv elsajátítása után – erdőmérnöki képzettségét elfogadták. Pályafutása alatt:

1957-1961.: A sziget déli erdeinek felmérésével, légi felvételek azonosításával és a fatömegek minőségi és mennyiségi felbecsülésével, valamint erdei utak bemérésén dolgozott.

1961-1964.: Az észak-nyugati erdőgazdaság asszisztant mérnöke.

1964-1976.: Az észak-nyugati valamint észak-keleti erdő vidékek főmérnöke.

1976-1978.: A taszániái erdő hivatal központjában használati előadó.

1978-1991.: Az észak-keleti erdőigazgatóság vezető főmérnöke (750.000 ha terület).

Felelőssége kiterjedt a következő munkafolyamatokra:

- évi költségvetés elkészítése és annak végrehajtása;
- feltáró utak és hidak kivitelezése;
- légi járművek működéséhez szükséges berendezések tervezése és kivitelezése;
- a fakitermelés mennyiségének leszállítása és a környezetvédelmi szabályok betartása;
- a megfelelő erdőművelési munkák elvégzése;
- az erdők tűz elleni védelmi;
- az erdőszeti személyzet és a munkavállalók ellenőrzése.

1991-ben egészségi okok miatt nyugdíja vonult.

1993-ban – egészségének feljavulása után – kísérleteket folytatott a hűvös esőerdő Eucalyptus fajtáinak mesterséges úton, magról való szaporításával. Az eljárás lehetővé tette a fontos

Eucalyptus fajok csemetéinek gyors és hatékony, nagy tömegű, automatizált nevelését. Az eljárást, amit kidolgozott, Ausztráliában és külföldön is használják.

Kerékyártó Béla (Prügy, 1927.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3534 Miskolc, Kiss tábarnok u. 82.

Oklevél száma: 90-1954/55.

kelte: 1954. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd központi elosztás után, 1955-től a Sátoraljaújhelyi Erdőgazdasághoz került főerdészi, majd fáhasználati előadó munkakörbe. 1955 novemberétől a gazdaság Vilyipusztai Erdészetének vezetője lett. 1964-ben a gazdaság központjában erdőfelújítási előadói majd erdőművelési osztályvezetői beosztásba került. 1970-től a megalakult Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság állományában különböző osztályvezetői majd főosztályvezetői beosztásokban dolgozott. Szakmai tevékenységének utolsó öt évét a gazdaság Parasznai Erdészetének vezetésével fejezte be.

1988-tól nyugdíjas. Egy betéti társaságot alakított, melynek feladatákként a megye tsz illetve magán erdőgazdálkodói erdőgazdálkodási munkáinak segítségét tartja. Nyugdíjba vonulás után, a tsz vezetők kérésére, azonnal hozzákezdett a termelőszövetkezeteknél felhalmozódott nagymértékű erdőfelújítási hátralék felszámolásához. Ezt a feladatot két éven keresztül sikeresen megoldotta.

Jelenleg az általa alapított Erdészeti Szaktanácsadói és Szolgáltató Bt-n keresztül Borsod-Abaúj-Zemplén megyében húsz szövetkezet, zrt, önkormányzat és magán erdőgazdálkodó erdészeti és környezetvédelmi tevékenységét irányítja a Bodrogköz, Taktaköz, Sajó-Hernád-völgy, Tiszaújváros és a dél-borsodi térségekben.

Több tanulmánya jelent meg az Erdőgazdaság és Faipar c. folyóiratban az erdőgazdálkodás ökonómiai kérdéseiről.

Szakmai tevékenységéért három esetben részesült miniszteri kitüntetésben, és szinte minden évben vállalati kitüntetést és dicséretet kapott.

Dr. Király Pál (Gödöllő, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1121 Budapest, Szanatórium u. 13/a.

Oklevél száma: 108-1954/55.

kelte: 1954. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg. Ezután a korabeli Váci, 1956-tól Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el, s annak Bernecebaráti Erdészeténél dolgozott 1955-1958. között, mint erdészvezető-helyettes, egyben erdőművelési szakelőadó, majd 1962-ig erdészvezető. Ekkor a vállalat központi állományába került erdőgazdasági szakfelügyelőként, s egyben az észak-börzsönyi erdei vasutak üzemvezetője. 1967-ben a központ gazdálkodási osztályvezetőjévé nevezték ki, 1969. január 1-jétől pedig igazgatóhelyettes főmérnök lett. A vállalat azonban 1969 végén a szakma országos átszervezése során megszűnt.

Főhatósági rendelkezés alapján félévi gyakornokoskodás után 1970. július 1-jével átvette az Erdőgazdaság és Faipar című minisztériumi havi folyóirat szerkesztését a Lapkiadó Vállalat alkalmazottjaként. A polgári rendszerváltást követően a lappal együtt az Agricola Kiadó Kft-hez került, majd ennek megszűnése után a Magyar Mezőgazdaság Kft-nél folytatta tovább munkáját az ERFA főszerkesztőjeként, 1994. október 1-jével történt nyugállományba vonulásáig.

Közben 1971-1985. között társadalmi funkcióban az Országos Erdészeti Egyesület főtitkára, 1985-1990. között pedig alelnöke volt. 1990-1993. között szerződéses dolgozóként szerkesztette az ERDÉRT Híradó című üzemi lapot is.

Nyugdíjasként 1995-1998. között az egykori Állami Erdészeti Szolgálatnál szakmai kiadványok nyomdai előkészítésén, gyakran azok alkotójaként is dolgozott. 1998. óta szerkesztője az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete (EFDSz) ERFA Híradó című negyedéves üzemi lapjának.

Szakírói munkásságának eddigi eredménye kb. 2000 számottevőbb szakcikk, továbbá három önálló kötet. Társ szerzőként pedig további több könyv létrehozásában is közreműködött.

Tudományos szakterülete a magyar erdészettörténet. A dr. univ. címet is az ebben a témakörben készített disszertációja alapján nyerte el 1988-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

1955. óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, 1967-től 1990-ig tagja volt az OEE országos elnökségének, alapító tagja volt 1963-ban az OEE Erdészettörténeti Szakosztályának (s egy választási ciklusban elnöke is), de több más szakosztályban is tevékenykedett, és több választási cikluson át volt tagja az egyesületi folyóirat szerkesztő bizottságának. Jelenleg is aktív tagja az OEE Szeniorok és Tiszteletbeli Tagok Tanácsának.

Egyleti munkásságának elismeréseként 1985-ben Bedő Albert Emlékéremmel tüntették ki, 2009-ben pedig Diploma honoris-t kapott, az OEE tiszteletbeli tagja lett.

Munkásságát ezen túlmenően is több kitüntetéssel ismerték el. Ezek közül a fontosabbak: Erdészet Kiváló Dolgozója (több ízben), Munka Érdemrend ezüst fokozata, MTESZ díj, Vadas Jenő, Ember az Erdőért és EFDSZ Emlékérem, Nyugat-magyarországi Egyetemért Sajtódíj, Életfa Emlékplakett (ezüst). Nemzetközi jellegű kitüntetését az Advisory Group of Forest Experts from Europe nevű szervezet adományozta, s ez: Merit Diploma + Crystal Trophy of A.G.F.E.E

Kiss Zoltán (Galgagyörk, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8230 Balatonfüred, Noszlopy Gáspár u. 16/d. II. e. 4.

Oklevél száma: 80-1954/55.

kelte: 1954. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1954-ben megszerezte erdőmérnöki diplomáját, majd 1955-1991. között a Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdaságnál dolgozott különböző beosztásokban.

1955-196. között: a Lovasberényi Erdészet fahasználati majd erdőművelési műszaki vezetője volt;

1961-1962. között: a Mecsérpusztai Erdészet erdőművelési műszaki vezetője volt;

1962-től: az Erdőgazdaság erdőművelési csoportjához helyezték, majd 1967-ben kinevezték a kiemelt fásítások előadójának;

1968-ban átszervezés miatt az EVAG Székesfehérvári erdészetét összevonta az EVAG Műszaki Erdészetével, ennek vezetését 1970-ig látta el;

1971-ben a Mezőföldi Állami erdő- és Vadgazdaság előbb a Soponyai Erdészet vezetője volt, majd erdőművelési csoportvezetője lett;

1985-től 1991-ig erdőművelési osztályvezetőként dolgozott, nyugállományba vonulásáig.

Több erdőgazdasági és erdészeti egyesületi kitüntetés és elismerés birtokosa.

Köveskúti György (Tés, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1076 Budapest, Garay u. 42. 3/2.

Oklevél száma: 9-1954/55.

kelte: 1954. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd 1955-1957. között a Magasbakonyi Állami Erdőgazdaság Bakonyszentkirályi Erdészeténél helyezkedett el mint főerdész, erdészetvezető-helyettes. 1957-től 1962-ig a Budapesti Állami Erdőgazdaságnál dolgozott erdőművelési műszaki előadóként. 1962-1999. között az Országos Erdészeti Főigazgatóságnál a vadászati osztály főelőadójaként dolgozott, majd az Állami Erdőrendezőségénél vadászati Felügyelői, vadászati üzemtervezői beosztásban tevékenykedett.

Részt vett hazai és nemzetközi vadászati kiállításokon, az 1971-ben Budapesten megrendezésre került Vadászati Világkiállításon több szakbizottságban is közreműködött. 1977-ben részt vett Algéria vadgazdálkodásának újraszervezésében mint vadászati szakértő.

Több írása jelent meg szaklapokban (A tési fennsík története, erdészeti-vadászati emlékei, A Dunakanyar természeti és vadászati értékei, A Börzsöny és a Vértes táji vadgazdálkodásának kialakítása).

Munkáját Erdészet Kiváló Dolgozója, Nimród Emlékérem, Hubertusz Aranykereszt, Bársony István Emlékére és Pro Natura Emlékérem kitüntetésekkel ismerték el.

Mohácsi Dániel (Nagykőrös, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1028 Budapest, Gazda u. 14.

Oklevél száma: 84-1954/55.

kelte: 1954. december 15.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd 1955-ben az észak-borsodi karsztvidéken kezdte meg pályafutását, Jósvafő-Aggtelek térségben, 1958 közepéig. Ekkor erdészetvezető beosztásba került a Diósgyőri Erdészethez, később átszervezéssel a Miskolci Erdészet vezetője lett. 1970-ben áthelyezéssel a Kiskunsági Erdőgazdasághoz került Kecskemétre. Beosztása 1992-ben történt nyugdíjazásáig fagazdálkodási osztályvezető volt.

Vezetése alatt az Osztály fakitermeléssel, alapanyag-feldolgozással és exportértékesítésre történő irányítással, a faanyag hasznosításával foglalkozott.

Pánczél Károly (Györszentiván, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9200 Mosonmagyaróvár, Soproni u. 96.

Oklevél száma: 98-1954/55.

kelte: 1954. december 16.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki diplomáját 1954-ben szerezte meg, ezután 1955-ben a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Győri Erdészeténél helyezkedett el, ahol erdészetvezető-helyettesként 1959-ig dolgozott. Ezt követően a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság Rábaközi Erdészeténél volt erdészetvezető 1961-ig. 1961-1968. között Győrben szakfelügyelőként tevékenykedett a Kisalföldi Állami Erdőgazdaságnál. 1968-tól a Szombathelyi Erdőrendezőség Győri Erdőfelügyelőségén dolgozott mint a felügyelőség vezetője, nyugállományba vonulásáig (1990-ig).

dr. Rumszauer János (Szederkény, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Teleki Pál u. 1-3. 1/4.

Oklevél száma: 35-1954/55.

kelte: 1954. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki diplomáját 1954-ben szerezte meg, majd ugyanitt szerezte meg műszaki doktorátusi oklevelét faterméstani, erdőművelési, genetikai kutatásokon alapuló szakdolgozatával.

Első munkahely pályázat útján a Tolna Megyei Állami erdőgazdaság Högyészi Erdészete lett, ahol mint szakelőadó, később mint erdőgazdasági szakfelügyelő dolgozott. 1957-ben - politikai kényszer miatt – azonnali felmondással megszakadt a munkaviszonya. Több hónapig ismeretlen helyen tartózkodott, majd az Erdészeti Főigazgatóság erdőrendezőség állományában, erdőrendezői munkakörben állt újra munkába a Kaposvári Kirendeltségnél. Saját felvételei között kiemelkedő a Zakányi exotás erdő első részletes fafaj gazdag felvétele, fajok térképi ábrázolása, valamint a belső-somogyi homokvidék, Berzence, Somogyudvarhely, Somogyszob, a Baláta környéki üzemtervekben az erdő tipológiai felvételei, ez időben újszerűen az ütemtervi alkalmazásával, a második koronaszintű leírásával úttörő munkát végzett.

1959-től a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság jogelődjének alkalmazásában először szakelőadóként dolgozott, majd a nem állami erdők, erdőbirtokosságok szakmai irányítása munkakört látta el. Közben az Erdészeti Tudományos Intézet megbízása alapján számos kutatásban részt vett. 1968-ban az Állami Erdőrendezőségek megalakulásakor átszervezéssel

a Kaposvári Erdőfelügyelőségénél vezető helyettesi beosztásba került, majd 1972-től erdőfelügyelőség-vezetőként dolgozott. Újabb átszervezés után a Kaposvári és Zamárdi Erdőfelügyelőség összevonásakor igazgatási osztályvezetői munkakört látott el nyugdíjazásáig, 1989-ig.

Nyugdíjas éveiben tolmácsolódik.

dr. S. Nagy László (Szentpéterszeg, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1126 Budapest, Istenhegyi u. 20/b.

Oklevél száma: 40-1954/55.

kelte: 1954. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg. 1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki, majd 1980-ban a műszaki doktori oklevelét vehette át.

1958-tól a Hernád-völgyi Állami Erdőgazdaság Tállyai Erdészeténél mint erdőművelési szakirányító, 1956-tól erdőszetvezető, 1958-tól a Kelet-Bükki Állami Erdőgazdaság központjában erdő-felújítási előadó, később a Lillafüredi Erdészet vezetője volt. 1964-től a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság kecskeméti, 1977-től áthelyezéssel a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság debreceni műszaki erdőszetét szervezte és vezette. 1968-1971. között a Kelet-Bükki majd a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság műszaki fejlesztési csoportvezetője. 1971-73-as években az Erdészeti és Faipari Tervező Iroda főmérnöke. 1973-tól az Országos Természetvédelmi Hivatal főosztályvezetője. 1977-től az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal főosztályvezetőjeként 1984-ig dolgozott. 1984-1989. között az átszervezett Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Budapest) környezetvédelmi igazgatójaként, utána, 1991 évi nyugdíjazásáig a Környezet- és Területfejlesztési Minisztérium főmunkatársaként teljesített szolgálatot.

1955-től az Országos Erdészeti Egyesület tagja, 1978-tól az OEE Erdők a Közjóért Szakosztály tagja. 1983-tól tagja a Táj- és Környezetfejlesztési Szakosztálynak, melynek 1993-2002. között vezetője. Az OEE Szeniorok Tanácsának tagja 1994-től, amelynek 2002-től jelenleg is elnöke. Tagja továbbá az Igazságügyi Kamarának, a Magyar Környezetvédelmi Egyesületnek, az Országos Magyar Vadászkamarának illetve az Erdészeti Szakszervezetnek. A MTESZ Központi Környezetügyi Bizottságának 1993-tól titkára és 2008-tól elnöke.

A műszaki doktori disszertáció témájával összefüggően előadásokat tartott. Különböző témákban mintegy 30 szakcikket publikált, a Környezetvédelmi Lexikonba szócikkeket írt. Szerkesztett kiadványokat, készített szakértői dokumentumokat, és szerkesztője volt az aranydiploma átvételekor közreadott „Hagyásfák üzenete” című kiadványnak.

Szakmai munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Eredményes Fásításért Emlékéremmel, Munka érdemrend bronz, majd ezüst fokozatával illetve Kaán Károly Emlékéremmel ismerték el. A környezet- és természetvédelmi tevékenységéért átvehette a Széchenyi István Emlékplakettet, majd a MTESZ Környezetünkért Emlékplakettet és Emlékérmet, a közéleti munkájáért az MTESZ díjat.

Schwarz Dezső (Hosszúvölgy, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky u. 9. 2/4.

Oklevél száma: 27-1954/55.

kelte: 1954. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd a Ládi Állami Erdőgazdaság Lakócsai Erdészeténél helyezkedett el erdészvezető-helyettesként. Átszervezés után ágazati műszaki vezető lett, majd fahasználati műszaki vezetőként dolgozott tovább, több erdészetenél: Kaszói, Ladi, Középrigóci Erdészetenél. Később a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaságnál, Nagyatádon helyezkedett el, ami után a gazdaság központjába került, fahasználat előadónak.

1961-ben megszűnt a Nagyatádi Erdőgazdaság, és az újonnan alakult kaposvári központba került, szintén fahasználati előadónak. Majd a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság kaposvári székhelyén lett fahasználati osztályvezető majd főosztályvezető. 1989-ben nyugállományba vonult.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1955 óta tagja.

Munkáját több alkalommal Kiváló Dolgozó, Munka érdemrend bronz fokozata, Magyar Köztársaság Csillagrendje, Somogyi Erdőkért aranygyűrű kitüntetésekkel ismerték el.

dr. Sipos Árpád (Márokföld, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9200 Mosonmagyaróvár, Gárdonyi Géza u. 16.

Oklevél száma: 101-1954/55.

kelte: 1954. december 17.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1954-ben szerezte meg erdőmérnöki oklevelét, majd 1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki oklevelet is szerzett, és 1987-ben egyetemi doktorrá (dr. univ.) avatták.

Tanulmányait követően, 1955-ben az erdőszolgálatot a Zirci Erdőgazdaságnál kezdte meg, majd a Veszprémi Erdőgazdaság lett a jogutód. 1960-ban a Nagyesztergáli Állami Gazdaságnál lett üzemgazdász, és ez évben a Veszprém-Zalai ÁGOK Keszthelyi Igazgatóságára erdő- és kultúrmérnöki beosztásba került. 1961-ben a Zalaegerszegi Erdőgazdaság Baki Erdészetiénél kapott állást. 1962-ben a Mosonmagyaróvári Agrártudományi Egyetem Erdészeti Üzemének lett a vezetője, ahonnan a Győr-Sopron Vas Megyei ÁGOK erdészeti irányítását is négy évig végezte, majd jogutódjának, a Lajta-Hanság ÁG Erdészeti Ágazatának vezetője volt nyugdíjazásáig, 1991-ig.

1962-ben a „Fásítás népgazdasági jelentősége” című országos pályázaton III. díjat nyert, 1964-ben Miért és hogyan fásítsunk a gazdaságban címmel könyve jelent meg.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1950 óta tagja.

„Az erdésztársadalom összefogása, sok munkája, szervezettsége kívánatos az előrelépéshez. E nélkül az erdő kedvező hatása az élőlényekre csökken.

Az erdész szakmában a sok évtizedes szolgálat alatt szerzett gyakorlati tapasztalatokat át kell venni az utódoknak, találkozási lehetőségek alkalmával, és írásbeli közlés biztosításának lehetősége alapján is.”

Szabados József (Békés, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 5700 Gyula, Kárpát u. 4

Oklevél száma: 49-1954/55.

kelte: 1954. december 10.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

1954-ben szerzett erdőmérnöki diplomát, majd végzését követően 1958-ig a Gyulai Állami Erdőgazdaság Vésztői Erdészetiénél dolgozott erdészeti vezető helyettesként. 1958-tól erdészeti vezető Gyulán (Fásító Erdészeti), és 1960-tól megbízták a Bánkúti Erdészeti vezetésével is. 1962-ben a Bánkúti Erdészeti megszűnésével az erdészeti teljes feladata a Fásító Erdészeti hatáskörébe került, ahol 1962-től központi fahasználati előadó lett, majd 1963-tól a Fásító Erdészeti vezetőjeként dolgozott. 1970-ben a Dél-Alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Mályvádi Erdészetiéhez került vezető beosztásba, ami a Gyulai Erdészeti néven a Pósteleki Erdészeti együtt alakult át. Ennek vezetőjeként dolgozott. 1980-tól megbízták a központi fővadászati teendők ellátásával is. 1990-ben nyugállományba vonult.

Szakmai munkásságát öt alkalommal Kiváló Dolgozó, Árvízvédelemért Emlékérem, Nimród Vadászérem kitüntetésekkel ismerték el.

dr. Szemerédy Miklós (Debrecen, 1931.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1032 Debrecen, Kartács u. 5.

Oklevél száma: 43-1954/55.

kelte: 1954. december 9.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki diplomáját 1954-ben szerezte meg, ezután 1955-1970. között a Hajdúsági Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el, mint műszaki vezető, később osztályvezető. 1970-1991. között a FEFAG Felső-tiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál dolgozott Nyíregyházán osztályvezetői, főmérnöki és igazgatóhelyettesei beosztásban. Debrecenben és később Nyíregyházán több mint negyven évig dolgozott. Tizenöt évig főmérnökként irányította a 68 ezer hektáros területen gazdálkodó nagyvállalat erdőművelési-szakmai munkáját.

Nyárnemesítési témából 1992-ben egyetemi doktori (dr. univ.) fokozatot szerzett, és ez a tárgya a szolgálati találmányának is, mely segítségével sikerült megoldani a fehérynár vegetatív szaporítását. Számos ország és helyi termelő vezette be ezt az eljárást.

Két évtizedig irányította a debreceni Erdőpuszták és a nagykállói Harangod közjóléti fejlesztését.

Kilenc darab erdészettörténeti, tájtörténeti és erdészeti szakmai könyvet írt.

Szakmai tevékenysége elismeréséül Újhelyi Imre díjat, Vadas Jenő emlékérmét, Bedő Albert életműdíjat és Ember az Erdőért emlékérmét kapott.

Jelenleg Debrecen Megyei Jogú Város erdészeti szakértőjeként dolgozik. 2007-ben Debrecen város tiszteletbeli erdőmestere címet, 2009-ben Debrecen város Pro Urbe díját kapta.

Széchenyi Géza (Kaposvár, 1925.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Iszák u. 33.

Oklevél száma: 52-1954/55.

kelte: 1954. december 10.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Édesapja egyszerű hivatalnokként dolgozott Kaposváron, a pénzügyi igazgatóságon, édesanyja a háztartást vezette. Tízen voltak testvérek, édesapja fizetése a 10 gyerek iskoláztatásához nagyon kevés volt, így a továbbtanulását nem tudta biztosítani. Az elemi népiskola és a gazdasági népiskola elvégzése után otthon, a háztartás körül segédkezett, míg megerősödve a nehezebb fizikai munka végzésére is alkalmassá vált. Munkájával szerzett

keresetét további iskoláztatására fordította. Így 1944-1947. között a kaposvári Berzsenyi Dániel polgári fiúiskola magántanulója volt. Különbözeti vizsga letétele után, az 1947-1949-es tanévekben a kaposvári Táncsics Mihály Gimnázium dolgozók gimnáziumának tanulója volt, nappal dolgozott, este és éjjel tanult, és 1949-ben sikeres érettségi vizsgát tett. Tanulmányait 1949-től 1954-ig a soproni Erdőmérnöki Főiskolán folytatta, erdőmérnöki oklevelét 1954 decemberében vette át.

1955. január 1-jétől erdőművelési szakelőadóként dolgozott a Mecseki Állami Erdőgazdaság Vajszlói Erdészeténél. Áthelyezését kérte Kaposvárhoz közelebbi erdészethez, amit 1957. január 1-jével meg is kapott, a Sasréti Erdészethez. Az erdészet vezetőjével néhány dologban nem értett egyet, így munkaviszonya megszüntetését kérte 1958. május 3-i hatállyal. 1958-1959. között a Közép-dunántúli Szénbányászati Tröszt Jókai Bányánál bányafelmérői munkakörben dolgozott. 1959. február 28-án áthelyezéssel a Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaság Kaszói Erdészetéhez került. Itt műszaki vezetőként majd erdőművelési műszaki előadóként tevékenykedett. 1967. július 1-jétől 1968. december 31-ig a Magyar Néphadsereg Veszprémi Erdőgazdaság Kaszói Erdészeténél erdőművelési műszaki vezető. 1968-tól nyugdíjazásáig (1986-ig) a MÉM Erdőrendezési Szolgálat erdőtervezési irodánál dolgozott.

Nyugdíjasként több évben is részt vett a terepi munkákban (1986-ban, 1989-ben és 1990-ben), és azok belső feldolgozásában. Végül, 1993-tól 1996-ig a Kaposvári Erdőfelügyelőségénél birtokügyi előadóként dolgozott.

„Ha visszatekintek a fejem felett elszállt 89 évre, akkor röviden azt mondhatom, hogy voltak gyötrelmes, nehéz napok, de voltak igazán szép, megnyugtató boldog órák is. Egyben biztos vagyok: engem igazi bölcs, nagy tudású tanár és professzor urak tanítottak, akik példás magatartásukkal hazaszeretetre, becsületességre, tisztességre nevelték magyar ifjúságot.”

Szóllósi Tibor (Ráckeve, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1021 Budapest, Kuruclesi u. 28.

Oklevél száma: 4-1954/55.

kelte: 1954. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd 1955-től 1957-ig a Pest-vidéki Állami Erdőgazdaságnál helyezkedett el Ráckevén, mint erdészetvezető. 1957-1959. között a PÁÉG Csévharaszi Erdészeténél fásítási előadó majd fahasználati előadó volt. Itt dolgozott összevonás után 1959-1962. között a Budapesti Állami Erdőgazdaság központjában gépesítési előadóként. 1962-től 1963-ig a Gödöllői Állami Erdőgazdaság jegenyefasori Stihl-Unimog Főjavító Üzemének vezetője volt, majd műszaki osztályvezető és műszaki fejlesztési osztályvezető beosztásban tevékenykedett. 1969-1970. között a Faipari Kutató Intézetnél dolgozott hét hónapig, majd 1970-től a Tervezésfejlesztési és Típustervező Intézetnél (TTI)

műszaki gazdasági tanácsadó volt 1973-ig. Ezt követően, 1990-ig a TTI faszerkezeti tervezési osztályvezetője, főosztályvezető helyettese volt, emellett a Tengizi Olaj Üzem ipari bázisának tervezési létesítmény főmérnökeként dolgozott. 1990-1998. között a TTI által alapított kft. ügyvezető igazgatója volt. 1990-ben saját kérésére nyugállományba vonult, de 2010-ig önálló faanyagvédelmi és faépítészeti szakértőként dolgozott.

Szakelőadást tartott több egyetemen, és számos szakmai publikációja jelent meg.

Szakmai munkásságát több vállalati és minisztériumi elismerés, szakmai nívó- és életműdíj, Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetések jelzik.

Szűcs Gábor (Békés, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2100 Gödöllő, Batsányi u. 7.

Oklevél száma: 8-1954/55.

kelte: 1954. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd a városépítő-városgazdasági szakmérnöki oklevelét is átvette 1972-ben, ezután 1978-ban építőipari gazdasági mérnöki oklevelet is szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen.

1955-1957. között a Szegedi Falemezgyárnál volt művezető és farostlemez kísérleti üzem vezető helyettes. 1957-től 1959-ig a Pécsi Geodéziai Vállalat Szegedi Kirendeltségénél helyezkedett el, majd 1959-től a KPM Közúti Igazgatóság Szegedi Szakasz mérnökségén volt szakasz mérnök. 1963-tól a Csongrád Megyei Tanács Tervező Vállalat mélyépítő csoportjánál dolgozott irányító tervezőként. 1973-tól a Városgazdálkodási Vállalatnál volt igazgató Gödöllőn, majd 1979-1990. között a Pest Megyei Kegyeleti Szolgáltató Vállalat főmérnöke volt. Nyugdíjas éveiben 1991-től magas- és mélyépítési tervezéssel foglalkozik.

Megalakulása óta tagja a Magyar Mérnök Kamarának és az Építész Kamarának. Tagja az Országos Erdészeti Egyesület gödöllői helyi csoportjának, valamint a Gödöllői Nyugdíjas Erdészek Szövetségének.

Munkáját két alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

Takáts János (Petőháza, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Semmelweis Ignác u. 22. I/3.

Oklevél száma: 32-1954/55.

kelte: 1954. december 8.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, utána a Csongrád Megyei Állami Erdőgazdaság Ásotthalmi Erdészetiénél dolgozott 1961-ig, építési majd gépesítési előadóként. 1962-ben a Szegedi Tudományegyetem Fűvészkertjének kisegítő betanított munkása. Ezt követően, 1972-ig a Vas megyei Tanács Tervező Irodában tervező, irányító tervező. 1972-1976. között a Mélyépítési Tervező Vállalat irányító tervezője. 1976-tól a Vas Megyei Tanács Tervező Irodájának vezető tervezője az 1992. évi nyugdíjazásáig.

A magántervezői jogosultság megszerzése után, 1988-ban megalapította a Takáts és Takács Kft-t, melynek keretében településrendezési tervek közlekedési és közművesítési (vízellátási, szenny- és csapadékvíz-elvezetési, vízrendezési) munkarészeket készített építésztervezők társtervezőjeként. Készített kiviteli terveket az előzőekben vázolt témakörökben, majd 2009-ben megszüntette a kft-t.

Munkáját nyolc alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

dr. Tarjánné dr. Tajnafői Anna (Lenti, 1932.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1066 Budapest, Lovag u. 10.

Oklevél száma: 61-1954/55.

kelte: 1954. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben szerezte meg, majd 1957-ig a Somogy Megyei Erdőgazdaságnál dolgozott. 1957-1959. között a Somogy Megyei Földmérő Munkaközösségnél tevékenykedett, majd visszakerült az Erdőgazdasághoz. 1977-től 1979-ig az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal természetvédelmi felügyelője volt, majd a Somogy Megyei Tanács környezet- és természetvédelmi titkáráként dolgozott 1988-ig. Ebben a minőségében az 1976-os első környezetvédelmi törvény végrehajtásának megszervezését irányította a megyében, és ebben az időszakban a Kaposvári Városszépítő Egyesület elnöke is volt.

Megszerezte a környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet, majd 1982-ben egyetemi doktori (dr. univ.) fokozatot szerzett.

1988-1990. között a Dél-Somogy Fagazdasági Társulás vezetője, majd 1994-ig a Somogy megyei 2. számú választókerület országgyűlési képviselője, az Antall-Boross kormány környezetvédelmi államtitkára volt. Ebben az időszakban készültek el a Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztériumban az 1995. évi környezetvédelmi törvény valamint a Nemzeti Környezetvédelmi Program szakmai anyagai.

Nyugdíjba vonulása után 1998-tól 2000-ig a Környezetvédelmi Minisztériumban szaktanácsadóként, 200-tól pedig a Balaton Fejlesztési Tanácsnál környezetvédelmi szaktanácsadóként tevékenykedett, amely tevékenységet jelenleg is folytat.

1994-től – jelenleg is – a Nemzetközi Zöld Kereszt magyarországi szervezetének elnöke.

Publikációs tevékenységét négy könyv és számos szakmai cikk jelzi.

Kitüntetései: Pro Urbe Kaposvárért, Munka Érdemrend ezüst fokozata, Széchenyi Emlékérem, Kaposvár Emlékére, két alkalommal az Ember a környezetért kitüntetés, TIT aranykoszorús emlékérem, Balatonért érem, 1996-ban „Woman of the year” kitüntetés az Amerikai Életrajzi Intézettől, és Somogy Polgáraiért díj 2014-ben.

Tollner György (Nádasdladány, 1930.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1121 Budapest, Szanatórium u. 5.

Oklevél száma: 5-1954/55.

kelte: 1954. december 6.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1954-ben vette át. Szolgálatát 1955. január 1-jén a Székesfehérvári Erdőgazdaságon kezdte, ahol műszaki vezető, majd a Királyszállási Erdészet vezetője volt. 1961 őszétől az Erdőgazdaság főmérnökeként dolgozott. 1966 tavaszán kinevezték a Tolna Megyei Erdőgazdaság (Tamási) igazgatójává. 1967 októberében a HM MN Buda-vidéki Erdőgazdaság (Budakeszi) igazgatója lett. Szervezeti és névváltozások után 1989 márciusában a Balaton-felvidéki Állami Erdő- és Vadgazdaságnál e beosztásból vonult nyugállományba.

Munkája elismeréseként több vállalati és minisztériumi Kiváló Dolgozó kitüntetésben, a Munka Érdemrend ezüst fokozatában és a Nemzeti Vadászenség kitüntetésben részesült.

Várfalvi József (Tornyospálca, 1929.) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3519 Miskolc, Görömbölyi u. 84.

Oklevél száma: 58-1954/55.

kelte: 1954. december 13.

Kiállította: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki diplomáját 1954-ben szerezte meg, majd utána 1955-től a Bükki Erdőgazdaság Miskolci Erdészetihez került erdőművelési szakelőadóként. 1958 novemberétől áthelyezték az időközben Kelet-Bükki Állami Erdőgazdaság központjába csemetetermelési majd erdőművelési előadói beosztásba. Itt lett csoport-, később osztályvezető-helyettes, míg 1989. évben a korhatár elérése következtében nyugállományba vonult.

A Szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Technikummal szervezett kihelyezett technikai osztályban kétszer négy éves ciklusban tanította a növénytan, biológia és erdőművelés tantárgyakat. Közreműködött a Földes Ferenc, majd a Herman Ottó Gimnázium politechnikai képzés erdészeti oktatásának megszervezésében.

1974-1976-ban Gödöllőn, az Agrártudományi Egyetemen környezetvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1952. évben – II. éves hallgató korában – lépett be az Országos Erdészeti Egyesületbe. Azóta tagja, sőt 1958 óta az Egyesület miskolci csoportjának titkára volt az 1989. évi vezetőség választásáig.

Aktív szolgálati ideje alatt pár cikke megjelent Az Erdő c. szakfolyóiratban.

Közel negyven év szolgálati ideje alatt munkájának elismerésként öt alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetést, majd Kiváló Munkáért Emlékérmét, Eredményes Fásításért Emlékérmét, ERTI Emlékérmét kapott.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Balsay Miklós (Szekszárd, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Móricz Zsigmond u. 32

Oklevél száma: 8-1964.

kelte: 1964. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A székesfehérvári József Attila Gimnáziumban érettségizett 1959-ben, és ezután felvételt nyert a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karára. Erdőmérnöki diplomáját 1964-ben kapta meg.

1964. augusztus 1-jén a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság alkalmazottja lett. A Mecséri Műszaki Erdészetnél eltöltött gyakornoki idő után először műszaki vezetői beosztást kapott, majd 1966-ban központi műszaki csoportvezetőnek nevezték ki. 1971-től 1974-ig csoportvezető, majd osztályvezetői beosztás mellett a Műszaki Üzem vezetését is rá bízta. A gazdaság dinamikus fejlődése 1970-ben kezdődött, amely valamennyi hagyományos ágazatát érintette, tevékenységi köre új üzletágakkal bővült. Ez megsokszorozta a műszaki feladatokat is. Az általa vezetett, sokoldalúan képzett mérnök, technikus és munkás gárda saját tervezésben és kivitelezésben valósította meg a létesítmények egész sorát – 1970. és 1986. közötti időszakban -, megteremtve ezáltal az erdő- és vadgazdálkodás, fafeldolgozás, vadfeldolgozás különböző szolgáltatások magas szintű viteléhez szükséges műszaki feltételeket. E feladatok megfelelő ellátása csak úgy volt lehetséges, hogy folyamatosan továbbképezte magát. 1987-ben az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztérium - a benyújtott pályázata elbírálása és megvalósult munkái felülvizsgálata alapján - vezető építésztervezői jogosultságot állapított meg. 1986. december 29-től megbízottként, 1987. november 1-től az akkori MÉM által kinevezve termelési igazgató-helyettesi beosztásban dolgozott. A Mezőföldi Állami Erdő- és Vadgazdaság nyugdíjazás miatt megüresedő igazgatói munkakörére a Földművelésügyi Minisztérium pályázatot hirdetett 1990-ben, melyet elnyert, és ennek alapján 1990. december 5. óta a gazdaság igazgatója, 1993-tól a jogutód VADEX Mezőföldi Rt. vezérigazgatója volt.

Az első számú vezetői beosztásban lehetősége nyílt a cég sokszínű tevékenységi körének, arculatának kialakítását irányítani, közvetlenül részt venni a vadhúsfeldolgozás, vadászat, környezeti tudatformálás, ökoturizmus témakörökben, ezekkel kapcsolatos szereplését számos konferencián elhangzott előadás, kiadvány jelzi.

2003. május 20-án nyugdíjba vonult, de a szakmától, az erdő- és vadgazdálkodástól egy percre sem szakadt el: tanárként részt vesz a szakmunkásképzésben, elnöke a Magyar Vadgazdálkodók Egyesületének, valamint Az Erdőért Egyesület civil szervezetnek.

A pályafutása során több elismerést kapott, ebből néhány: Pro Silva Hungariae, Fejér Megye Díszpolgára, Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje.

Berze Imre (Mátraszele, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3100 Salgótarján, Ybl. Miklós u. 104. V/6.

Oklevél száma: 22-1964.

kelte: 1964. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Béres Sándor (Sopron, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 7700 Mohács, Kossuth Lajos u. 74.

Oklevél száma: 20-1964.

kelte: 1964. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964-től 1996-ig a Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaságnál, illetve annak jogelődjénél dolgozott.:

1964-1965.: a műszaki osztályon gépesítési előadó;

1965-1968.: a Szekszárdi Erdészetről erdőművelési műszaki vezető;

1968-tól a Bédai Erdészet erdőszetvezetője, 1996. évi nyugdíjba vonulásáig.

1996-1999. között a Furnér és Parkettagyártó Kft-nél ügyvezető igazgató. 1999-2006. között az általa alapított Mo-Béfa Kereskedelmi Bt-t vezette.

Munkásságát két alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

Bihari László (Szegevár, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 5820 Mezőhegyes, Orgona u. 6.

Oklevél száma: 1-1964.

kelte: 1964. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az oklevél megszerzése után a Mezőhegyesi Állami Gazdasághoz került. Egy év gyakorlati idő letöltése után erdőszeti és vadászati ágazatvezetővé nevezték ki. 2.000 ha erdő és 16.000

ha vadászterület került az irányítása alá. A szakszemélyzet létszáma 6-8 fő, a fizikai állomány létszáma csúcsidőben elérte a 250 főt. Különböző átszervezések következtében az Állami Gazdaságból Mezőgazdasági Kombinát, majd a múltat idézve Állami Ménesbirtok lett. Ennek megfelelően címe ágazati igazgatóra változott. Munkája során évi átlagban 8-10.000 köbméter fát termeltek ki, valamint a kedvező években 8-10.000 db fácánt. 2.000 db mezei nyulat és 200 db őzet hoztak terítékre. Az 1960-as évek dámtelepítése után 1980-tól a dámszarvassal bővült a vadászható vadfajok száma. Az 1970-es években létrehoztak egy 1.000-es törzsállományú fácántelepet, valamint egy saját alapanyagra épülő, 5.000 köbméter kapacitású fűrészüzemet.

Tíz éven keresztül meghívott előadóként vett részt a vadászati szakmérnök képzésben a Hódmezővásárhelyi Főiskolán, valamint oktatóként kiképzett 250 fő erdészeti betanítotté szakmunkást. Ezen kívül vadászati tanfolyamokat vezetett.

2001-es nyugállományba vonulása után vadászati szervezőként tevékenykedik, és magánerdők tervezésével foglalkozik.

Három alkalommal a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, és egy alkalommal Nimród Vadászéremmel tüntették ki.

Buliczka János (Kassa, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1072 Budapest VII. ker., Klauzál tér 15. III. em. 25.

Oklevél száma: 14-1964.

kelte: 1964. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1958-ban a budapesti József Attila gimnáziumban szerzett érettségi után az akkori Erdőmérnöki Főiskolára hely hiány miatt nem vették fel. Az 1959. évi sikeres felvételi vizsgáig az akkori Budapesti Állami Erdőgazdaság Budapesti Erdészetének Kamaraerdei erdészkerületében, ill. csemetekertjében fizikai munkásként dolgozott.

1964-ben sikeresen diplomázott, s mint az erdőgazdaság társadalmi ösztöndíjasa a jogutód Gödöllői Állami Erdőgazdaság Pusztavacsi Erdészetéhez került mint műszaki vezető (szállítás, gépüzem, karbantartás, stb.). Az 1970-es átszervezés folytán az Erdészet az újjáalakult Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz került, melynek keretében az Erdészetnél épülő Fafeldolgozó Üzem önállósodott, és 1970 őszéig ennek vezetője volt. 1970 őszétől 1972 tavaszáig a felépült fűrészüzem, valamint a karbantartó egység vezetője volt. 1972 tavaszától 1977 őszéig a Magyar Néphadsereg Erdő-, Vad- és Mezőgazdaság budapesti központjában fahasználati előadóként dolgozott. 1977 őszétől 1990 tavaszáig a Honvédelmi Minisztérium Területi Gazdálkodási Főosztályának dolgozója, mint erdőfelügyelő. 1990-ben különböző feladat átcsoportosítás folytán az erdőkkel kapcsolatos feladatkör az MH Építési és

Elhelyezési Főigazgatóságra került, melynek 1991 nyarától az osztályvezetője volt. Több átszervezés után az osztály a HM Beszerzési Hivatal szervezeti egysége lett 1997 őszéig, amikor is az újabb szervezések folytán a Hivatalnál az erdőfelügyeleti tevékenység megszűnt.

1997 őszén nyugdíjba vonult.

1999 nyarától 2010 őszéig a Honvédelmi Minisztériumban a HM kezelésű erdőterületekkel kapcsolatos szakmai szakhatósági kérdésekkel foglalkozó főtanácsosként tevékenykedett.

1983-84-ben az EFE-n fatermesztési szakmérnöki diplomát szerzett, 1995-ben az Egyetem által szervezett erdőérték-kárérték szakértői tanfolyamot végzett el.

Több miniszteri kitüntetésben részesült.

Csucska István (Ungvár, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3997 Füzérkomlós, dr. Molnár József u. 35.

Oklevél száma: 11-1964.

kelte: 1964. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. Egy nyáron a berettyóújfalui Állami Gazdaságnál volt, majd erdőművelési műszaki vezető lett a füzérkomlói erdőszetnél. 1970-től az erdőszet vezetőjeként tevékenykedett tovább. 1992-től a Pálháza Fűrészüzem igazgatója volt, 2000. évi nyugállományba vonulásáig.

Többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést.

Fehér István (Sajóvámos, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3980 Sátorajújhely, Hegyalja u. 7/b.

Oklevél száma: 13-1964.

kelte: 1964. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg, 1964-69. között a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaságnál mint vállalati ösztöndíjas, mélyépítési előadó, magasépítési művezető, majd 1968-69-ben erdőszetvezetőként dolgozott. 1970-75. között a jogutód Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál erdőszetvezető, rövid ideig közjóléti főelőadó. 1976-78. között a Miskolci Állami Erdőrendezőség Sátorajújhelyi Kirendeltségénél üzemtervező

csoporthoz vezetőként állt alkalmazásban. 1979-85. között a Sárospataki Városi Tanács Városgazdálkodási Költségvetési Üzem vezetője. 1985. október 1-től a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Miskolci Erdőtervezési Irodája erdőtervezőként, majd csoportvezetőként alkalmazta. Nyugdíjazása előtt 1999-2001-ig erdőfelügyelő.

1977-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen környezetvédő és tájrendező szakmérnökként végzett. Oklevél száma: 29/1977. 1985-ben az Ybl Miklós Építőipari Műszaki Főiskolán gazdasági szervező szaküzem-mérnöki oklevelet szerzett. Oklevél száma: Gsz-3/1985.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1964-től tagja, 1990-től a Sárospataki Helyi Csoport vezetőségi tagja, gazdasági ügyintéző, titkár és a nyugdíjas erdészek érdekképviselője.

Ferencz János (Nagylengyel, 1928.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Barátság u. 11. I/4.

Oklevél száma: 58-1964.

kelte: 1964. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1959/60-1963/64. között a MÁV Celldömölki Építési Főnökség főépítés-vezetőjeként dolgozott. 1964-1971. között mérnök-főtanácsos, főépítés-vezető.

1967/68-1968/69. között elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetem Közlekedésmérnöki Kar Gazdasági Mérnöki szakát.

1971-1988. között a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóság osztályvezető főmérnöke.

Az 1981-1985. között épült Kis-balatoni Védőrendszer I. Ütem építéséért miniszteri elismerésben részesült. 2014. február 6-án a Közlekedéstudományi Egyesület elnöksége kimagasló társadalmi munkáját egyesületi ezüstjelvénnel ismerte el.

dr. Geleta Ferenc (Perbete, 1927.) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Arany János u. 8. 1. lph. I/2.

Oklevél száma: 50-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Felvidéki magyarsága miatt Perbete községből 1947-ben Magyarországra, Bószénfa községbe (Somogy m.) telepítették. 1948 februárjától a somogyi erdőgazdálkodásban dolgozott, és fejlesztette szakmai tudását.

1949-ben a Somogy-Vörs erdészházban végezte Magyarország első erdei szakmunkás képzőjét. 1958-ban vadász és erdész szakvizsgát tett. 1958-ban a közgazdasági technikumban képesített könyvelői végzettséget szerzett. 1959-ben erdővédelmi felügyelői bizonyítványt szerzett. 1961-ben erdőőrzési felügyelő szakvizsgát tett. 6/1963. számú oklevelével tervezői jogosultságot kapott az Országos Erdészeti Főigazgatóságtól. Erdőmérnöki diplomáját 1964-ben kapta meg. A Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági szakmérnök és munkavédelmi szakmérnök képezéseket szerzett 1976-ban. Az Eötvös Lóránt Tudományegyetemen jogi továbbképzéseken vett részt 1981. és 1985. között. A Tűzrendészeti Akadémián 1984-ben képezte magát. Műszaki doktori értekezését 1994-ben védte meg az Erdészeti és Faipari Egyetemen.

1948. és 1987. között - 40 év erdőgazdálkodási munka után – 60 éves koráig megszerzett szakmai képesítéseivel 13 beosztásban végzett műszaki munkát. Többek között: erdei szakmunkás, erdész, birtokpolitikus, tervező, erdőfelügyelő, munkavédelmi vezető, faipari gyárigazgató.

1958-tól tagja a Magyar Bíróságok szakértői sorának, erdészet, erdészeti munkavédelem, erdőtüzkár szakterületeken. A munkát a mai napi folytatja.

Alapító tagja a Somogyi Tudósklubnak (1985.), munkájában jelenleg is részt vesz.

Kutató munkáját többszörösen elismerték: a Magyar Tudományos Akadémia (1994. és 1998.), a Cigány Néprajzi Történeti Egyesület (1998., 1999. és 2001.), a Ford Motor Company (2004.), USA munkaügyi minisztériuma és a Földművelődési és Vidékfejlesztési Minisztérium.

3 könyve és 147 publikációja jelent meg.

Munkája elismeréseként Somogy Polgáraiért elismerő díjat, a Munka Érdemrend ezüst fokozatát (1987.) és a Tűzbiztonsági Érem arany fokozatát (1987.) kapta.

dr. Göttliné Orbán Róza (Kassa, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 20.

Oklevél száma: 36-1964.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

kelte: 1964. június 24.

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964-1965. között az Országos Erdészeti Főigazgatóság Állami Erdőrendezés (Balatonfüred) műszaki ügyintézője. 1965-től 1966-ig tervező mérnökként tevékenykedett a Komárom megyei Vízmű Vállalatnál. Ezt követően az Országos Vízügyi Hivatal Közép-tisza-vidéki Vízügyi Igazgatóság (Szolnok) Műszaki Tervezési Osztály Talajmechanikai Laboratóriumának csoportvezetője volt. 1970-től az Országos Vízügyi Hivatal Kelet-magyarországi Vízügyi Tervező Vállalat (Szolnok) Előmunkálati Szakosztály Talajmechanikai Laboratórium vezetőjeként tevékenykedett. 1973-1976. között a Közlekedési és Postaügyi Minisztérium Közúti Igazgatóságánál (Szolnok) önálló irányító mérnök. Munkásságát házasságkötése révén a továbbiakban 1976-tól 1987-ig a KPM Zalaegerszegi Közúti Igazgatóságának műszaki főelőadójaként folytatta. Ezt követően a KPM Zalaegerszegi Közúti Igazgatósága Közúti Minőségfelügyeleti Állomásának osztályvezető helyettese. A BME Mérnöki Továbbképző Intézetében 1982-1983-ban részt vett aszfaltburkolatú utak minősége témájú képzésen. 1987. évi nyugállományba vonulásáig a Közlekedési Minisztérium Szombathelyi Közúti Igazgatóság Közúti Minőségfelügyeleti Állomásának vezetője.

1988-ban Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el munkáját.

Halász Tibor (Csepel, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8230 Balatonfüred, Erdész köz 2.

Oklevél száma: 6-1964.

kelte: 1964. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A középiskolát a soproni Erdészeti Technikumban végezte 1955-59. között. Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964. július 16. óta munkahelye nyugdíjazásig Balatonfüreden volt, ahol munkáját az évek során ugyanazon helyen különböző felügyeleti szervek irányítása alatt végezte:

1964 – 1968.: Állami Erdőrendezés Fásítás-tervezési Csoport, tervező;

1968 – 1979.: ÁEMI Fásítást Tervező Osztály, vezető tervező;

1979 – 1984.: MÉM Erdőrendezési Szolgálat, irodavezető helyettes;

1984 – 1994.: Pilisi Állami Parkerdőgazdaság Zöldövezet Tervező Iroda, irodavezető;

1994 – 2001.: Pilisi Parkerdő Rt. NATOURPLAN Zöldövezet Tervező Iroda,
irodavezető;

2001 – 2005.: Állami Erdészeti Szolgálat Térségfejlesztési és Zöldövezet Tervező

Iroda, irodavezető, majd vezető főtanácsos besorolással nyugdíjazva.

Szakmai tevékenységi köre az erdők közjóléti szerepének fejlesztésére irányult. Munkája során 60 város zöldövezeti tervének elkészítésében működött közre, számos parkerdő, közcélú erdőtelepítés, fásítás tervezésében vett részt, 1973-ban elkészítette az ország első

erdőgazdálkodást bemutató tanösvényének kiviteli tervét. Jelentősebb tervezési munkái: Budapesti Agglomeráció zöldövezeti terve, Mátra üdülőterület erdészeti tájrendezési terve, Balaton Üdülőkörzet térségi erdőfunkció terve, Tisza Új Vásárhelyi Terv erdészeti programok, B.A.Z. megye Erdei Iskola hálózat fejlesztési programja, Interreg II.C nemzetközi program. Országos, regionális és településrendezési terv szintű erdészeti szakértői munkák, az erdők eszmei értékének meghatározásával kapcsolatos kutatások. Tervezési metodikák: zöldövezeti, útfásítási, rekultivációs tájvédelmi, erdei iskola tervezési irányelvei.

Munkáiról 15 cikkben és 4 szakkönyv társszerzőjeként számolt be.

Az Országos Erdészeti Egyesület „Erdők a közjóért” szakosztályának alapító tagja. Hosszabb-rövidebb ideig tagja volt az OEE Tájfejlesztési Szakosztályának, az Erdei Iskola Szakosztálynak és az Építéstudományi Egyesületnek.

Kitüntetései: 1969.: Kiváló Dolgozó
1975.: Egymillió hektár erdősítésben végzett kiemelkedő munkáért emléklakett
1977.: Erdészet Kiváló Dolgozója
1985.: Kiváló munkáért miniszteri kitüntetés
2005.: Ember az Erdőért Emlékérem
2006.: Pro Silva Hungariae Emlékérem
2007.: Kaán Károly díj
2011.: Életfa Emléklakett

Horváth Gyula (Győr, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9011, Győr, Vonat u. 2.

Oklevél száma: 31-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964–1974. között a Kisalföldi Állami Erdőgazdaság műszaki vezetője, ill. gépesítési előadója. 1974–1979. között az AGROBER műszaki ellenőre. 1979-től a Győr–Sopron Megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomás meliorációs főfelügyelője. 1982-től az OKTH Észak-Dunántúli Felügyelőségének igazgató helyettese 1985-ig. 1985–1990. között a Kisalföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság integráció vezetője. 1990-től 1993-ig az ERDŐ Kft. ügyvezetője. 1993–1996. között az AGROPRODUKT Kft. Budapest fahasználati vezetője. 1996-tól nyugdíjazásáig egyéni vállalkozó.

Horváth László (Budapest, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9011, Győr, Vonat u. 2.

Oklevél száma: 62-1964.

kelte: 1964. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Horváth Miklós (Rédics, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Jánkahegy 22011/28.

Oklevél száma: 18-1964.

kelte: 1964. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Tanulmányai befejezését követően 1964. augusztus 1-től az Állami Erdőrendezőség zalaegerszegi kirendeltségén, majd annak jogutódjainál dolgozott. 1976. október 15-ig mint üzemtervező, 1989. február 28-ig mint erdőfelügyelő. Erdőfelügyelőként a termelőszövetkezeti erdőgazdálkodás szakmai irányításában is jelentősen kivette részét. Elsősorban a távlati fejlesztési tervek kidolgozásában, az egyes tsz-ek szakmai tevékenységének összehangolásában és az erdőtelepítések előtérbe helyezésében.

Eközben, 1978. március 29-én az Erdészeti és Faipari Egyetemen, Sopronban, Tájrendező és környezetvédő szakmérnöki képesítést szerzett. Ezen végzettségét kamatoztatva részt vett a zalaegerszegi parkerdő munkálataiban, autós pihenők, forrásfoglalások, majorfásítások, útfásítások tervezésében és kivitelezésében. 1989. április 1-től a Zala-menti Fagazdaság Kft. főmérnökeként, 1992. július 1-től egyéni vállalkozóként tevékenykedett. 2001. február 1-től ugyanezt a vállalkozást nyugdíjasként folytatja, a jelen pillanatig.

Hőbör Árpád (Szombathely, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Tárca u. 10.

Oklevél száma: 17-1964.

kelte: 1964. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964-től a Szombathelyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Műszaki Erdészetén magas- és mélyépítési műszaki vezetőként tevékenykedett. 1970-ben fejlesztési előadóként az Erdőgazdaság központjában magas- és mélyépítési tervezési munkákat végzett. 1975-ben a Nyugat-magyarországi Fagazdasági

Kombinát fejlesztési csoportvezetőjeként, majd 1978-tól fejlesztési osztályvezetőként dolgozott az elsődleges fűrészipar valamint az erdőgazdálkodás területén. 1982-ben - Szőnyi János erdőmérnök kollégával közösen - szolgálati szabadalmat kaptak 185-581 szám alatt az "Edény fás növények szaporítóanyagának, főleg facsetetéknek a neveléséhez" címmel. 1981-től az erdészeti magas- és mélyépítési tervezési GMK vezetőjeként számos épület és feltáróút tervezésében vett részt a Vas megyei állami erdőkben. 1986-tól a Fakombinát Humánpolitikai Osztályát vezette az erdőgazdaság önállósodásáig. 1991-től a Szombathelyi Erdészeti ZRt-nél osztályvezető főmérnökként, majd fejlesztési főmérnökként dolgozott.

Kismartoni Károly (Nagymaros, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3576 Sajóhidvég, Rákóczi Ferenc u. 44.

Oklevél száma: 42-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Koszorú István (Pécs, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 7622 Pécs, Bajcsy-Zsilinszky u. 12. V/15.

Oklevél száma: 46-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. Végzés után a Mecseki Erdőgazdaságnál kapott állást, mint mélyépítési műszaki vezető. Később mélyépítési előadó lett. Mivel az irodai munkát nem kedvelte, 1978-ban a Dráva-menti Víz Társulatnál építésvezetőként helyezkedett el. Egy idő után itt is előléptették az előkészítési osztály előadójává. Ezért 1985-ben a Betonútépítő Vállalatnál művezetői állást szerzett. Innen vonult nyugdíjba.

Ezen idő alatt a Mecseki Erdőgazdaságnál erdei feltáró utak, fűrésztelepek építésében és felújításában vett részt. Erdők és mezőgazdasági területek visszarendezési munkálatait irányította. Autópályák, utak, vasúti pályák, állomási magasperonok építésében működött közre.

Nagyobb kitüntetésben nem részesült. Feleségével (akivel 50 éve élnek együtt) 3 gyermeket neveltek fel.

Kőrös László (Budapest, 1932.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6764 Balástya, Gajgonya tanya 3/5.

Oklevél száma: 54-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Abszolutórium után az Észak-kiskunsági Állami Erdőgazdaság (Kecskemét) szabadszállási erdészeténél fahasználati előadó, 1956-57-ig. 1957-től 1973-ig a MN Térképészeti Intézeténél geodéta, 1961-től hivatásos tiszt. 1973-tól tartalékos mérnök őrnagy. 1973-1978. között a Szegedi Állami Erdőrendezőségénél természetvédelmi területkezelő. 1978-tól 1981-ig az Olajterv Szegedi Főosztályán geodéziai- és telepítési osztályvezető.

1981-ben nyugállományba vonult. (Faiparos, restaurátor, szélmalomépítő.)

dr. Lenár György (Sátoraljaújhely, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3980 Sátoraljaújhely, Benczur Gyula u. 1.

Oklevél száma: 44-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964–1970. között a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaság sárospataki majd a sátoraljaújhelyi erdészeténél dolgozott erdőművelési műszaki vezetőként. 1968–70. között az erdőgazdaság központjában gépesítési előadó. 1970. január 1-től 1971. május közepéig a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság legnagyobb üzemének, a Miskolci (ládi) Fűrészüzemnek a vezetője volt. 1971. május 21-től 1984. január 1-ig a BEFAG Pálházi Műszaki Erdészetét vezette. Ekkor nevezték ki a Hegyközi Erdészeti Igazgatóság vezetőjének. 18.000 ha erdőterület, egy fűrészüzem és az erdei vasút tartozott hatáskörébe. Innen vonult nyugdíjba 2001. szeptember 1-én.

Munkássága az erdő- és vadgazdálkodás, annak műszaki háttere, magas- és útépítés, faanyagszállítás területére, valamint közjóléti tevékenységre terjedt ki. Jelentős részt vállalt az 1888-ban alapított erdei vasút Pálháza–Rostálló szakaszának megmentésében, felújítási és bővítési munkálataiban. 1989-ben Erdészet, vadászati és természetvédelmi gyűjteményt, erdész emlékművet hozott létre Pálháza Ipartelepen. 2004-ben Pálháza nagyközség Emlékérmét vehette át munkásságáért.

1992 szeptemberében egyetemi doktori címet szerzett a soproni Egyetemen.

Szakmai ismereteit Ausztria, Németország, Franciaország (Pro Silva), Svédország, Szlovénia és az USA (VOCA ösztöndíj) szakmai tanfolyamain és gyakorlatán bővítette.

Társadalmi megbízatásai:

1976 – 2003.: a sároraljaújhelyi Spartacus Vadásztársaság elnöke;

1997–2002.: a B-A-Z megyei Vadászszövetség Vadgazdálkodási Bizottságának elnöke;

2005-től: a Somhegyi Erdő-birtokossági Társulat elnöke.

Tudományos munkásságát több tanulmány, cikk, szakmai előadások, a GRUBE katalógus 2000 fordítása, valamint egy önálló könyv, „Az eltékozolt kisvasút” jelzi.

Munkásságát többek között Aranyszarvas, B-A-Z megye Vadászatáért Érem, Magyar Vadászatért Érdemérem, Magyar Nemzeti Vadászrend és Mikó Imre emléklappal ismerték el.

Lovász László (Miskolc, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2230 Gyömrő, Csemetekert 1.

Oklevél száma: 36-1965.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1964-ben minden vizsgája letétele és diplomamunkája beadása után egy kreált fegyelmi vizsgálatot követően egy évre eltiltották a diploma megvédésétől. Erdőmérnöki oklevelét így 1965-ben vehette kézhez.

Első munkahelye 1964-től 1966-ig az OEF Budapesti Erdőrendezősége, ahol erdőrendező munkakörben kezdte munkáját. 1966-tól 1974-ig a Gödöllői Állami Erdőgazdaságnál, illetve jogutódjánál, a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál előbb gépesítési előadóként, majd '69-től erdészetvezetői munkakörben dolgozott. 1974-től 1994-ig az Erdőgazdasági Fűz és Kosáripári Vállalatnál előbb műszaki fejlesztő, majd műszaki és anyaggazdálkodási osztályvezető helyettes, 1977-től műszaki igazgatóhelyettes, 1992-től igazgató. Ez a húsz esztendő kötelezi el egész életére a fonófűz termesztés és a fűzvesszőből készített tárgyak szeretetéhez. 1994-től, az állami vállalat megszűntével, a Budapesti Természetvédelmi Igazgatóság Gödöllői Tájvédelmi Körzet vezetője, majd őrszolgálat vezetője, illetve annak jogutódja, a Duna-Ipoly Nemzeti Park Igazgatóság tájegység vezetője volt, 2003-ban történt nyugdíjba vonulásáig.

Szakértőként mind a mai napig dolgozik, elsősorban nagy értékű műemléki épületek felújításán.

Lakóhelyén a 70-es évek közepétől aktív részvevője a térség kereskedelmi ellátásának, ÁFÉSZ igazgatósági tagként.

1978-tól dolgozik a szakoktatásban, felnőtt képzésben. Szakmai vizsga elnökként harminc éven át vizsgáztatott, legtöbbször kosárfonó és fűzbútor-készítő szakmunkásokat és más kézműves szakmákban dolgozó felnőtteket és tanulókat. Több szakmai tanterv és tananyag összeállításában dolgozott, a Nemzeti Szakképzési Intézet megbízásából megírta a fűzbútor-gyártás központi programját. Szakcikkeket ír és előadásokat tartott a vegyszeres növényvédelem gazdasági kihatásairól, az amerikai fonófűz más irányú felhasználhatóságáról.

A 70-es évek végétől felelőse a szűkebb szakmai területe nemzetközi kapcsolatainak. Legtöbbször a lengyel, horvát, albán fűztermesztőkkel cseréli ki a szakmai tapasztalatokat, delegációkat vezet és fogad, bejárja Európa közel minden fűztelepét, fonóüzemét. Lengyelországban kitüntetik munkájáért.

1982-ben kitüntetéssel növényvédő szakképesítést szerez. Ez évtől kap szakértői kijelölést faanyagvédelmi, majd fonófűz termesztési és feldolgozási szakterületen. A növényvédelem ma is a „szakmai szerelem” életében.

1976-ban Kiváló Dolgozó, 1981-ben Kiváló Szövetkezeti Munkáért, 1986-ban Miniszteri Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült.

Marsovszky István (Budapest, 1938.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6724 Szeged, Föltámadás u. 29. 2/2.

Oklevél száma: 4-1964.

kelte: 1964. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után, 1964–68. között az 1. sz. Budapesti Erdőrendezőség állományába került, erdészeti üzemtervezőként. 1968–79. között – áthelyezéssel – az akkor létrehozott Szegedi Állami Erdőrendezőség állományába került csoportvezető erdészeti üzemtervezőként, majd vadgazdálkodási tervezőként. Mintegy 100.000 ha erdőgazdasági üzemi vadászterület szakfelügyelője lett. Ezzel egyidejűleg három megye (Bács, Békés és Csongrád) Megyei Trófeabíró Bizottságainak kinevezett tagja, ill. elnöke (Bács megye) lett. 1979-től 1999-ig (nyugállományba vonulásig) kikérés alapján a Csongrád Megyei Tanács VB., majd az átszervezések után a Minisztérium (MÉM, FM) Csongrád megyei szakigazgatási szerveinek megyei vadászati felügyelője, majd főfelügyelője, „megyei főtanácsos” besorolással. Eközben, 1984-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen „vadgazdálkodási szakmérnöki” diplomát szerzett (GATE: 2743-1984)

Nyugállományba vonulása után még két ciklusban a Csongrád megyei Vadászszövetség vadászmestere, a megyei vadászújság („Cserkelő”) szerkesztő bizottságának tagja, a Csongrád Megyei Vadászati Almanach (2003.) társ-szerzője és az Országos Magyar Vadászkamara

hazai vadászati emlékhelyeket bemutató kiadványának („Fejet hajtunk” – 2008.) „Csongrád megye” című fejezetének szerzője, ill. szerkesztője.

Munkásságát több alkalommal (erdőrendezőségek) Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, majd Nimród Érmekkel, Tanácsi Munkáért Emlékéremmel, a Csongrád megyei Vadászkamara Emlékérmével” és az OMVV Magyar Vadászatért Érdeméremmel ismerték el.

Máté Károly (Bernecebaráti, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2639 Bernecebaráti, Széchenyi u. 33.

Oklevél száma: 37-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Diplomaterve témája: Sorozat-kötélpálya tervezése a Pilisi Állami Erdőgazdaság területén.
Oklevele minősítése jeles.

Munkahelyei:

1964-1968.: Pilis Állami Erdőgazdaság Esztergomi Erdészet, fahasználati műszaki vezető;

1968-1971.: Vértesi EFAG, fásítási előadó és mélyépítési előadó;

1971-1975.: Komárom Megyei Építőipari Vállalat, építésvezető: a Szőnyi Olajfinomító és a Nyergesújfalui Eternitgyár mélyépítési munkálatainak irányítása, a Bánhidai TURUL emlékműhöz vezető út tervezése;

1975-1979.: Ipolyvidéki EFAG, központi építési előadó és műszaki előadó;

1979-1981.: Erdészeti Tudományos Intézet Gépészeti Főosztály, segédkutató.

Kutatási témák: döntő - rakásoló gépek, hasító gépek, kérgező gépek és apríték termelő berendezések technológiai vizsgálata

1981-1992.: Gödi Dunamenti MGTSZ fafeldolgozó üzeme, TSZ tag: a fafeldolgozó üzemek és erdők művelése és használata szakirányú feladatainak ellátása;

1992-ben a Dunamenti MGTSZ felszámolásával munkanélkülivé válik, majd nyugdíjazták.

Közszolgálati tevékenység: 1982-től, munkáltatói javaslat alapján, a Váci Városi Bíróságon népi ülnöki feladatokat látott el.

Móro Ferenc (Budapest, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 2612 Kósd, Agárdi u. 1.

Oklevél száma: 39-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A gimnázium befejezése után a soproni Erdőmérnöki Főiskolára jelentkezett, de a gimnázium igazgatója nem támogatta továbbtanulási szándékát. Tervéről nem mondott le, szakmai előgyakorlatra az Erdőmérnöki Főiskola lehetőséget biztosított a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság Sopron-környéki Erdészeténél. A „fizikai dolgozó” státusz felülírta a származásából eredő hátrányt, és a sikeres felvételi vizsga után a Börzsönyi Állami Erdőgazdasággal öt évre szóló tanulmányi ösztöndíjra szerződést kötött, ami lehetővé tette tanulmányai megkezdését. Egyetemi tanulmányai 1959-től 1964-ig tartottak. Diplomamunkája (A Naszály hegy erdőtípusai és erdőművelési vonatkozásaik) sikeres megvédése után jelentkezett a Börzsönyi Állami Erdőgazdaságnál, ahol a Kosdi Erdészethez műszaki gyakornoknak, majd műszaki vezetőnek nevezték ki. 1970-ben áthelyezéssel az Ipolyvidéki Erdő és Fafeldolgozó Gazdaság Kosdi Erdészetének műszaki vezetője, majd a Kosdi és Püspökszilágyi erdészetek 1975. évi összevonásával a Váci erdészet vezetője lett. 1980-ban a MÉM Erdőrendezési Szolgálat Váci Üzemtervezési Irodához kinevezték temőhelyfeltárónak. 1982-ben munkaköre erdőtervezési feladatokkal bővült, és csoportvezetői megbízást kapott. 1993-tól, az erdőtervezési irodák temőhelyfeltárási munkáinak és talajlaboratóriumainak ellenőrzési munkáival is megbízták.

1997. január 1-jén úgy döntött, hogy él az előnyugdíj lehetőségével. Szakmai tevékenységét nem adta fel, az erdőgazdálkodás határterületein vállalt tervezést és kivitelezést, mint vállalkozó. Fontosabb munkái: kőbányák, meddőhányók rekultivációja, autópályák növénytelepítése, és települések fásítása volt.

1970-ben az OEE pályázatára elkészítette „Vác város és környékének zöldövezeti terve” című kiviteli tervét, mellyel első díjat nyert. 1972-ben az ERTI felkérésére közreműködött a IUFRO „Levegőszennyeződés” konferencia sikeres megrendezésében. 1977-ben a Pest Megyei Tanács Természetvédelmi Albizottság tagjaként, a Naszály természeti értékeit bemutató pályázatával sikerült a Naszályt helyi védettség alá helyezni. 1977-től az ERTI megbízása alapján, külső tudományos munkatárs lett. Az 1981. évi MTESZ pályázon a „Matematikai módszerek a nem számszerűsíthető tényezők döntés-előkészítésében” című dolgozata I. díjat nyert. 1982-ben a Magyar Madártani Egyesület felkérésére elkészítette a Börzsönyi Tájvédelmi körzet temőhely és klíma térképét. 1987-ben az ERTI felkérésére kidolgozta az „Erdészeti földértékelés” módosító javaslatát.

1973-ban a „Fásítási tömegmozgalom kiszélesítése terén végzett kiváló szervező munkáért” Dr. Madas András részére Dicsérő Oklevelet adományozott. Két alkalommal is „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben részesült, de az egyiket visszavonták.

Palotai József (Pilisszentkereszt, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 7090 Tamási, Miklósvár u. 14.

Oklevél száma: 41-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1964-től a Tolna Megyei Állami Erdőgazdaságnál dolgozott. 1999-ben a Gyulaj Zrt-től ment nyugdíjba. Ez volt az első és az utolsó munkahelye, megszakitás nélkül. 1964-től 1969-ig többféle beosztása volt: építési előadóként kb. 15 km erdei feltáró utat tervezett és kivitelezett, statisztikusként, fahasználati előadóként, gépesítési előadóként dolgozott. 1970. és 1988. között fafeldolgozási ágazatvezetőként a feldolgozott termékek termelése és értékesítése volt a feladata. 1989-től nyugdíjazásáig kereskedelmi ágazatvezetőként tevékenykedett.

Ezt a munkát vállalati szinten mindvégig egy személyben végezte az erdőgazdaság központjában.

Papp Ferencné, szül.: Bognár Sarolta (Portezsény, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6503 Baja, Dózsa György u. 162. fszt. 3.

Oklevél száma: 19-1964.

kelte: 1964. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A diploma megszerzését követően munkáját a Gemenci Erdő- és Vadgazdaság területén kezdte, a pandúri erdőszéknél, mint erdőművelési műszaki vezető. 2 év után bekerült a központba erdőművelési előadónak. Munkaköre az alábbi volt: elit magtermő állományok jelölése, vadvédelmi kerítés építése, erdősítési munkák tervezése, kivitelezése, Bajai Csillagvizsgáló körüli fásításokban való részvétel. A Borotai Tsz. felkérésére munkatársaival gyermekparkot tervezett.

Hobbiból feljegyezte a Gemenc különleges lágyszárú növényeit.

Fásításokért kapott kitüntetések, de azokat nem tartotta számon, mivel munkája részének tekintette.

Pete István (Zalaegerszeg, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Napsugár u. 41.

Oklevél száma: 34-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően 1964. évben az Észak-zalai Erdőgazdaság Novai, majd Lenti Erdészeténél helyezkedett el erdőművelési műszaki vezetőként. 1969-ben az Erdőgazdaság Központjába, Zalaegerszegre került fahasználati előadónak. 1970-ben a két zalai erdőgazdaság összevonásával munkáját Nagykanizsán folytatta, ahol a Fafeldolgozási Osztály előadója lett. 1970 nyarán a Zalaegerszegi Közúti Igazgatóságnál helyezkedett el, mint szakaszmérnök. 1983. évben a Vas-Zalai Közúti szervezet összevonásával Szombathelyre került, mint útfenntartási és üzemeltetési főmérnök. 1990-ben újabb átszervezés révén a Zalaegerszegi Közúti Igazgatóságnál dolgozott, és 2001-ben, mint műszaki igazgatóhelyettes vonult nyugállományba. Jelenleg a közúti forgalomtechnikai feladatok kivitelezésére alakult ROAD-PIKTOR Kft. (Zalaegerszeg) és az ÚT-PIKTOR Kft. (Szombathely) ügyvezetője.

1974-76-ban a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán útépítő és úttervező szakmérnöki oklevelet szerzett.

Az erdővel való szoros kapcsolatát 1968. óta a Lenti Szabadság Vadásztársaság tagjaként őrzi.

Munkásságát 1997-ben a Közlekedésért miniszteri érdeméremmel ismerték el. Zalaegerszeg város és a megye közúthálózatának fenntartása, felújítása és fejlesztése érdekében magas szakmai színvonalon végzett munkájáért, valamint Zalaegerszeg közlekedésének korszerűsítésében, a várost megkerülő utak megvalósításában vállalt kiemelkedő tevékenységéért 2000-ben Zalaegerszegért-díjjal külön is jutalmazták.

Popovics Mihály (Napkor, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 4300 Nyírbátor, Zrínyi Miklós u. 52/b.

Oklevél száma: 55-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964. július 13-án állt munkába a Nyírségi Állami Erdőgazdaságnál. A Ricsikai Erdészetnél erdőnevelési műszaki vezetőként, majd ugyanott 1966. augusztus 1-től erdészetvezetőként dolgozott 1980. december 31-ig, az erdészetek összevonásáig. Második munkahelye Nyírbátorban volt. Először fahasználati,

majd fagazdasági ágazatvezetőként, erdészeti üzemigazgatóként, majd 1993. április 1-től 2002. december 31-ig erdészeti igazgatóként tevékenykedett.

Nyírbátor stabil pénzügyi és szakmai feltételekkel dolgozott. A „legjobb” évében 86 ezer köbméter vastagfát termelt. Gyártott 93 ezer négyzetméter osztályos csaphornyos parkettát, 90 %-ban akácból. Elérte, hogy területe több mint 50 %-ában nem esik ki egy év növedéke sem, az azonnali felújítások miatt.

Az erdő, a szakma, az emberek szeretete mindig a „tömelletti” munkához kötötte, annak minden kötelezően vállalt felelősségével együtt.

A szakmától kapta az Alföldi Erdőkért kitüntetést. Legalább ilyen súlyú elismerésnek tartja a környezete által adományozott Nyírbátorért Emlékérmet.

Rakk Tamás (Küngös, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Pajta u. 6.

Oklevél száma: 33-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Édesapja döntésének megfelelően 1955-ben a Soproni Erdészeti Technikumba iratkozott be és ott 1959-ben erdész technikus oklevelet szerzett. Még ebben az évben jelentkezett a Soproni – akkor még – Erdőmérnöki Főiskolára (később Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem), ott okleveles erdőmérnöki diplomát szerzett 1964-ben.

1964-ben az akkori Balaton-felvidéki Erdőgazdaságnál (ma VERGA Zrt.) helyezkedett el, ahol különböző műszaki vezetői beosztásban dolgozott, majd 1969-ben erdészeti vezetővé nevezték ki. 1991-ben a Veszprémi Erdőgazdaság igazgatója nyugdíjba vonult és pályázati úton meghirdették az állás betöltését. A pályázatot – sok jelentkező között – megnyerte. Az igazgatói, majd vezérigazgatói, majd elnök-vezérigazgatói posztot 1991. közepétől 2003. február végéig töltötte be, majd nyugdíjba vonult.

A több évtizedes sikeres szakmai tevékenységéből kiemelt fontosságú a „Vizeinket is védjük erdeinkben” mozgalom megindítása, amelynek keretében az erdőgazdaság területén található összes forrást, köztük számtalan elhanyagoltat újra foglaltak, a többit felújították. Számtalan, kisebb-nagyobb vízfogó gát építésével azt érték el, hogy a területről minél kevesebb víz vonuljon le.

Az új kor kihívásainak megfelelően megszervezte a „Vállalkozó erdész rendszert”, amely rendkívül megnövelte az erdőgazdálkodási munka hatékonyságát, zsugorította vízfejét, és lelkesítette a dolgozni akaró kollégákat.

Kidolgozta és létrehozta a Zárt Rendszerű Vadgazdálkodást, amelyet 7 évig működtetett a 4.000 hektáros területen. Lényege, hogy a legrosszabb termőhelyeken, ahol természetes vizek nincsenek, olyan gazdálkodó egységet működtessen, amely az addigiakhoz képest lényegesen nagyobb eredményeket produkál.

Életében az alapvető szakmai tevékenység mellett jelentős helyet kapott a vadászat. Jó barátok, jó kollégák, ismerősök segítségével sikerült a világnak több pontjára eljutnia vadászként. Az ott szerzett vadász- és egyéb élményeit írásos formában is rögzítette, amelynek születtje 4 könyv: A vadász is ember, Telihold a Kilimandzsáró felett, Tűzözön és hóvihar, Égi és földi utakon Mongóliában.

Az 1970-es évek elejétől rendszeresen jelentek meg – szakmai és szépirodalmi - írásai a NIMRÓD vadászújságban, a Magyar Vadászlapban és több más újságban.

A sikeres életpálya folyamán több elismerésben részesült, amelyek közül néhány fontosabb: Emléklap (Széchenyi Emlék Alapítvány, 1995.), Hubertus kereszt, arany fokozat (Vadászati Kulturális Egyesület, 1996.), A Magyar Köztársaság Érdemrend Kiskeresztje (A Magyar Köztársaság Elnöke, 1996.), NIMRÓD Vadászérem (Országos Magyar Vadászati Védegylet, 1997.), C.I.C. Bronz plakettje (1998.), Ezüst viselettörténeti kisplasztika (A Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztere, 2001.), A Magyar Vadászatért Érdemérem (Országos Magyar Vadászati Védegylet, 2005.), Arany Fácántoll Irodalmi Nagydíj (Vadászati Kulturális Egyesület, 2009.), A Magyar Köztársaság Érdemrend Tiszti Keresztje (A Magyar Köztársaság Elnöke, 2011.).

Randweg Erika (Sopron, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Károlyi Antal u. 5. C lph. 3/7.

Oklevél száma: 32-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg.

1964. július. 1-től az Őrségi Vízgazdálkodási Társulatnál (Szombathely) dolgozott tervezőként 1966. július 1-ig. 1966-1976. között a Vas megyei Tanácsi Tervező Irodánál talajmechanikai laborvezetőként dolgozott. 1976. július 1-től 1995. október 18-ig a Nyugat-dunántúli Vízügyi Igazgatóságnál talajmechanikai laborvezetőként, majd tervezőként dolgozott a súlyos balesete miatti nyugdíjba menetelég.

Munkássága alatt szükségessé váltak a szakmai továbbképzések az alábbiak szerint:

1969-ben a Mérnöki Továbbképző Intézet (Budapest) „Az agresszív talajba és talajvízbe kerülő beton és acélszerkezetek védelme” című tanfolyam látogatása. 1983-ban az általános vegyésztechnikus oklevél (az oklevél száma: B20/1983) megszerzése Veszprémben. 1992-

ben Sugárzó berendezés kezelő szakképesítés tanúsítványa (a bizonyítvány száma: 3-1503-001/17./92) Budapesten a SZTÁV Rt. szervezésében.

dr. Rácz Antal (Lónya, 1928.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1121 Budapest, Szanatórium u. 11.

Oklevél száma: 66-1964.

kelte: 1964. december 17.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A Bódvavölgyi Állami Erdőgazdaságnál 1951-ben kezdte erdészeti pályafutását, ahol 1956-ig könyvelő, műszaki vezető, majd gépesítési előadó. A Dél-Somogyi Állami Erdőgazdaságnál 1957 – 1964 között vadászati felügyelő.

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1965–1968. között a Gödöllői Állami Erdőgazdaságnál, Mendén erdészetvezető. 1969-től a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Vadgazdasági Főosztályán mint csoportvezető, majd több mint 20 éven át, nyugdíjazásáig, mint főosztályvezető irányította a kormányvadászatot.

Az Afrikai Egységsszervezet egyetlen vadászati és vadgazdálkodási főiskolájának tanfolyamát 1970-ben magyar mintára a Meru hegységben alakította ki, a főiskola jelenleg is működik a Kilimandzsáró alatt, a tanzániai Moshi városában.

Doktori értekezését 1979-ben védte meg, témája a trópusi vadgazdálkodás volt, melyből önálló egyetemi jegyzetet is írt. Kandidátusi fokozatot 1980-ban szerzett, a dolgozat témája Afrika vadgazdálkodása volt. Afrika szakértőként több kormánydelegáció tagja.

Címzetes egyetemi tanárként a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen 1972-től 2002-ig, a Debreceni Agrártudományi Egyetemen 1998-tól 2010-ig tanított, tagja volt az állami vizsgabizottságnak és a doktorandusz bizottságnak is.

Szakkikket írt, illetve társszerzője az 1971-es Vadászati Világkiállítás előtt megjelent „A Vadászat Kézikönyve”-ben olvasható „Vadon tenyésztés” fejezetének.

Négy éven át az Országos Erdészeti Egyesület budapesti szervezetének elnöke. Az MTA Erdészeti Bizottságának tagja négy éven keresztül. Több éven át tagja Az Erdő című szaklap és a Nimród vadászújság szerkesztőbizottságának.

Munkásságának elismeréseként több alkalommal „Kiváló dolgozó” kitüntetést kapott. Kormánykitüntetései: két alkalommal a „Munka érdemrend arany fokozata”, 1989-es nyugdíjba vonulásakor a „Népköztársaság Csillagkeresztje”. 2009-ben a „Nemzeti Vadászrend” kitüntetést kapta.

Schneider István (Kópháza, 1939.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9024 Győr, Riesz Frigyes u. 7.

Oklevél száma: 48-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Schródl László (Kőszeg, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Rohonczi u. 19. 1/5.

Oklevél száma: 52-1964.

kelte: 1964. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1959-ben kapta meg erdésztechnikusi oklevelét a Soproni Erdészeti Technikumon (Okl. sz.: 22/1959. Kelt: 1959.06.27.). Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg.

1964-1975. között a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Őriszentpéteri Erdészeténél fáhasználati-, gépesítési műszaki vezetőként és erdészetvezetőként dolgozott. 1975-1988. között a Vas megyei Tanács V.B. Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Osztálya erdészeti-, vadászati-, természetvédelmi- és halászati felügyelőjeként végzett szakmai irányítási és hatósági jellegű munkát, közben tanulmányai folytatásaként 1978-ban kapta kézhez erdészeti növényvédelmi szakmérnöki diplomáját, (Okl. sz.: 20/1978. Kelt: 1978. febr. 2.). Emellett 1982-től a Szombathelyi Megyei Bíróság területén igazságügyi vadászati szakértői tevékenységre is megbízást kapott. 1988-1999. között a Szombathelyi Erdőfelügyelőség, majd a jogutód Állami Erdészeti Szolgálat Szombathelyi Igazgatósága igazgatójaként Vas és Győr-Moson-Sopron megyék erdőgazdálkodását irányította. 2001-2003-ban egyéni vállalkozóként a Kincstári Vagyoni Igazgatóság Vas megyei Kirendeltségénél dolgozott. 2004-2007 között köztisztviselői kinevezéssel a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet Vas Megyei Irodája munkájában ügyintézőként vett részt.

1998-tól vesz részt a Vas megyei Területi Vadgazdálkodási Tanács munkájában. 1999-2004 között a Szombathelyi Aranypatak Vadásztársaság elnöke volt.

Munkásságát többek között Kiváló Dolgozó kitüntetéssel, Nimród Vadászéremmel, Emberi Környezetért kitüntetéssel, az Országos Magyar Vadászkamara aranyérmével is elismerték.

Sóskuti György (Sátoraljaújhely, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Csalogány u. 14.

Oklevél száma: 45-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. Utána az Egri Erdőrendezőségénél dolgozott. 1966-tól a Heves megyei Tanács VB Mezőgazdasági Osztályán erdészeti, vadászati és természetvédelmi felügyelői munkakörben tevékenykedett 1980-ig. 1987-ig erdészeti és természetvédelmi munkakörben alkalmazták. 1987-től a Bükk Nemzeti Park Igazgatóság munkatársa, és innen megy nyugállományba 2002 évben.

Munkásságát többek között Nimród Vadászéremmel, Környezetvédelemért Emlékéremmel ismertél el.

Sükösd Ethele Zsolt (Jánoshida, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8409 Úrkut, Csokonai u. 5.

Oklevél száma: 49-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1964-ben kapott erdőmérnöki diplomát. 1965-től a Balaton-felvidéki Erdőgazdaság (később HM Veszprémi Erdőgazdaság) Herendi Erdészeténél, majd központjában, Veszprémben dolgozott műszaki osztályvezető-helyettesként, azt követően közigazgatási osztályvezetőként, 1985-ig.

1972-ben Budapesten mérnök-közgazdász végzettséget szerzett a Marx Károly Közgazdasági Egyetemen.

1985-től 1993-ig a szentgáli Hunyadi Termelőszövetkezet ipari ágazatát irányította. 1993-tól nyugállományba vonulásáig a VERGA Erdőgazdaság Kabhegyi Erdészetének volt igazgatója.

Szabó Győző (Felsőtárkány, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Vécsey völgy 60.

Oklevél száma: 21-1964.

kelte: 1964. június 23.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964. augusztus 1-jétől a Nyugat-bükki Erdőgazdaság (Eger) központjában dolgozott gépesítési majd fejlesztési előadóként. Később műszaki osztályvezető-helyettes, majd műszaki osztályvezető lett. 1989. után a gépjavító üzem igazgatója lett, és innen vonult nyugdíjba.

1979-ben fahasználati és faanyag-mozgatási szakmérnöki diplomát szerzett (6/1979.).

Szabó Péter (Ungvár, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 1011 Budapest, Pala u. 7. 2/1.

Oklevél száma: 29-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után nyugdíjba vonulásáig mindig az erdészeti szakmában dolgozott. 1964-1969. között a Dél-somogyi Állami Erdőgazdaságnál építési előadóként kezdte pályáját, ahol beruházások előkészítésével, magas és mélyépítési kivitelezési munkákkal foglalkozott. 1970-1971. között a Telki Erdő- és Vadgazdaságnál építési műszaki vezető volt. 1972-1976. között az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Intézetnél tervezőként regionális erdőfeltárási és fejlesztési kerettervek készítésében vett részt. 1977-1978. között az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodájának főelőadója volt. 1979-1996. között átszervezés folytán a MÉM (FM) Állami Erdőrendezési Szolgálathoz került főmunkatársi beosztásba, majd újabb átszervezés folytán 1997-2003. között az Állami Erdészeti Szolgálat Központjában a Statisztikai és Elemzési Osztályon dolgozott, mint főtanácsos, és vezető főtanácsosként ment nyugdíjba. Fő feladatai közé tartozott az Országos Erdőállomány Adattárhoz kapcsolódó elemzési munkák, különböző szervezetek számára információszolgáltatás, prognózisok készítése.

Publikációi:

Erdőállományokról: 1 könyv szerkesztése és részbeni írása, 1 könyv részbeni írása, 3 cikk írása. Erdőgazdálkodásról és faiparról: 5 évfolyam többnyelvű szórólap szerkesztése, és kiállítási (OMÉK) tablók készítése.

Szente László (Szeged, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 6723 Szeged, Gáspár Zoltán u. 7. B. lph. 4.a

Oklevél száma: 2-1964.

kelte: 1964. június 22.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. Ebben az évben került a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Technikumba, 2007-ben itt nyugdíjazták. Gyakorlati oktatásvezető és 6 osztály osztályfőnöke volt, 65 osztályt tanított.

1970-ben a GATE-n (Gödöllői Agrártudomány Egyetem) erdőmérnök-tanári oklevelet szerzett. 1980-ban a GATE-n vadgazdálkodási szakmérnöki oklevelet szerzett.

Írt egy Géptan tankönyvpótló jegyzetet erdész-technikusok számára, valamint egy Vadgazdálkodás tankönyvet 1982-ben, amely tankönyv „tankönyvi tetszésdíj”-at nyert 1996-ban és 3 kiadást ért meg.

1971-től egy Szeged melletti vadásztársaság vadász mestere, 1980-tól 1985-ig a Csongrád megyei Vadász Intéző Bizottság oktatási felelőse, majd 1985-től 1990-ig vadász mestere, és 1990-től 2000-ig elnöke. 1958-tól az OEE tagja.

1974-ben Nimród Érdemérmét kapott. 1996-ban Hubertus-keresztet kapott. 2003-ban Kaán Károly díjban részesült.

Tutuntzisz Thomasz (Pszaradesz, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Király Jenő u. 32.

Oklevél száma: 60-1964.

kelte: 1964. június 26.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

A görög polgárháború időszakában - 1948-ban - került Magyarországra. Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg.

1964-1966. között tervezőmérnökként dolgozott az Őrség-Hetési Vízgazdálkodási és Talajjavítási Társulatnál. 1966-1967. között mérnökként, majd megbízott osztályvezetőként tevékenykedett a Kőszegi Tanács Építési és Közlekedési Osztályán. 1967-2004. között a soproni Roth Gyula Erdészeti Technikumban tanított, később e mellett a gyakorlati oktatást vezette. Mérnök-tanári képesítését 1973-ban szerezte.

Munkásságát Kaán Károly-émlékéremmel ismerték el.

dr. Várhelyi József (Sand, 1940.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Határőr u. 16.

Oklevél száma: 47-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964. július 1-től a Dél-zalai Állami Erdőgazdaság Tornyiszentmiklósi Erdészeténél gyakornok. 1965. január 1-től a Letenyei Erdészetnél fahasználati műszaki vezető, erdészetvezető helyettes. 1970-től az újonnan alakult Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság 18. sz. Lenti Fafeldolgozó Üzemének vezetője. Irányítása alatt valósult meg az üzem nagyszabású korszerűsítése.

1975-ben Lenti és térsége országgyűlési képviselője lett. 1979. augusztus 1-jétől a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatójává nevezték ki. Vezetése alatt a hatékonyabb unkaévezés elősegítése érdekében nőtt az erdészetek önállósága. Az erdészeti munkák gépesítésében jelentős fejlesztések történtek, több erdei feltáróút, míg 1988-89-ben Letenyén korszerű furnérüzem épült. Az 1985-ben alakult Vállalati Tanáccsal eredményes együttműködést alakított ki. A ZEFAG több minisztériumi elismerés után 1987-ben Kiváló Vállalat, és az erdőgazdaságok közül elsőként Termelési Nagydíj kitüntetést kapott.

1980-ban ismét országgyűlési képviselővé választották, ezúttal Letenyén és térségében, ahol 1985-ben ismételt, így összességében a harmadik képviselői ciklusát töltötte.

Az OEE Nagykanizsai Csoportjának elnöke 1981-1992. között.

1985-ben az Erdészeti és Faipari Egyetemen egyetemi doktori (dr. univ.) fokozatot szerzett, az év végén jogosult lett a vezérigazgatói cím használatára.

1993-tól a letenyei Zala Furnér kereskedelmi vezetője. 1994-től a Zalaerdő Letenyei Erdészetének igazgatója 2000. év végéig. 2001-től nyugdíjas.

Munkásságát többek között MÉM miniszteri kitüntetésekkel (1973., 1984.), Munka Érdemrend ezüst fokozatával (1986.), Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztel (1997.) és Pro Urbe Letenye díjjal (1998.) ismerték el.

dr. Visy Géza (Szeged, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 8230 Balatonfüred, Horváth Mihály u. 19.

Oklevél száma: 56-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben, ipari közgazdász-mérnöki oklevelét 1969-ben, bányatechnikus oklevelét 1980-ban szerezte meg.

1964-1976. között a Vértesi Állami Erdőgazdaságnál ill. a Vértesi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál műszaki vezető, terv- illetve közgazdasági osztályvezető majd főmérnök – erdőgazdálkodási szakmai tevékenységi körökben.

1976-tól 1983-ig a Tatabányai Szénbányák Vállalat Távlati Fejlesztési Főosztályán műszaki tanácsadó és bányagazdasági osztályvezető-helyettes – bányászati terület-kisajátítási, ill. számítógépes beruházás követési rendszerek megtervezési, üzemeltetési, betanítási tevékenységi körökben.

1984-1992. között a Fainforgnál és a Műszi–Fainforgnál igazgató – közös erdőgazdasági számítástechnikai géppark és rendszer kialakítási kísérleti rendszer területén.

1993-tól nyugdíjazásáig a Matáv központjában a Beruházási Ágazatnál projektmenedzser, majd beruházás kontrolling senior menedzser beosztásban dolgozott – a vállalat német és amerikai tulajdonosai által igényelt befektetői szemléletű kontrolling rendszer üzemeltetésében.

Wágner Tibor (Felnémet, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Radnóti Miklós u. 32/a

Oklevél száma: 57-1964.

kelte: 1964. június 25.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

1964-ben szerzett erdőmérnöki oklevelet. Kezdetben a Nyugat-bükki Állami Erdőgazdaságnál építési műszaki vezető (építésvezető), majd a Műszaki Erdészet vezetője. 1972-77-ben az Építésvezetőség vezetője. 1977-1990. között műszaki osztályvezető, majd műszaki igazgató a Központban. A cég neve ekkor már Mátra-nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság (Eger). 1990-től a nyugdíjazásáig, 2003-ig főmérnök az Egererdő Rt.-nél, (később Zrt.)

Egész szakmai pályafutására jellemző, hogy mindvégig műszaki feladatokkal foglalkozott. Saját bevallása szerint legszebb időszaka volt, amikor építésvezetőként utakat, épületeket épített a Nyugat-Bükkben és a Mátrában. Az erdőfeltárás nagy korszaka volt ez.

Komoly feladatot jelentett életében, amikor munkatársaival szervezte, irányította a cég egyik legnagyobb beruházását a Felnémeti Fűrészüzem rekonstrukcióját. Ezzel egy időben zajlott irányításával a másik nagy beruházás Felnémeten, a fagazdasági üzemek (Gépjavitó, Építésvezetőség, Egri Erdészet, Gépgyártó Üzem) új telepének felépítése, ide települtek a Csebokszári lakótelep helyén álló gazdasági létesítmények.

Kiemelkedő esemény volt a szilvászvárad négyesfogat-hajtó világbajnokság 1984-ben. Itt a nagy versenyhez tartozó létesítmények (stadion, Maraton-pálya, istállók stb.) építésének irányítása volt a feladata.

Lényegében 1990-ig tartott a nagy cég felszerelése gépekkel, gazdasági épületekkel, utakkal, majd 1990. után megkezdődött mindezeknek a lebontása. Elindult a vagyon privatizálásának lélekölő folyamata. Wágner Tibor szakmai életének első nagy szakaszában az építkezés, második szakaszában pedig a vagyon lebontása (privatizáció) képezte feladatát. Az utóbbi szakaszban zajlott az erdők kárpótlási folyamata, amikor 13.000 ha erdő magánkézbe került.

1987. és 2002. között szervezője és vezetője volt az Erdőgazdaság és az Észak-német Mecklemburg-Vorpommern tartománnyal folytatott évenkénti kölcsönös tanulmányutaknak.

Bekapcsolódott az Erdészeti Egyesület életébe, tíz éven keresztül az Erdőfeltárási Szakosztály titkára volt.

Nyugdíjba menetele óta az Egri Erdőgazdaság – mai nevén Egererdő Zrt. – történetével foglalkozik, ebben a körben írásai folyamatosan jelennek meg az Erdészeti Lapok hasábjain. Összesen 45 fejezetben mutatja be az Erdőgazdaság 70 éves fennállásának legérdekesebb eseményeit és személyeit, fotókkal illusztrálva. Erdészettörténeti előadásokat tartott az Egererdő erdészeteinél, egy alkalommal a Soproni Egyetemen.

1983-ban Egyetemünkön gazdasági szakmérnök diplomát szerzett.

Németh András valétaelnök halála (1986) után az 1964-ben végzett erdész évfolyam valétaelnöke.

1997-ban Kaán Károly díj kitüntetésben részesült.

Zsilvölgyi Lászlóné Juriss Éva (Budapest, 1941.) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Hell Miksa u. 7. IV/ 1.

Oklevél száma: 30-1964.

kelte: 1964. június 24.

Kiállította: Erdészeti és Faipari Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1964-ben szerezte meg. 1964-1969 között a Nyugat-bükki Állami Erdőgazdaságnál magasépítési, majd erdőművelési előadóként dolgozott.

1970-1978 között a Hajdúnánási Állami Gazdaságnál beruházási előadó, illetve az erdészeti munkák irányításával foglalkozott.

1978-1998 között a Mátra-Nyugatbükki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál tervező mérnök beosztásban elsősorban erdészeti utak tervezését, kivitelezési munkák műszaki ellenőrzését és a közjóléti feladatok ügyintézését végezte.

Az Országos Erdészeti Egyesület Erdőfeltárási Szakosztályának tagja. Munkásságát az Országos Erdészeti Egyesület „Elismerő Oklevél”-lel és az „Erdőgazdaság kiváló dolgozója” kitüntetéssel díjazták.